

Rimur

af

Þorsteini Uxa-fæti

qvednar

af

Arna Bødvarssyni

en utgefnar

Med stuttri þyding velflestra Eddu-kenn-
inga og heita, er i þeim brukaz

af

Olafi Olafssyni

og

prentadar

eptir Skalldsins Eigin-riti

i Kaupmannahøfn Arid 1771.
af Paul Herman Höecke.

Fyrsta Rima.

1. Herians bid eg haukarner
   hingad fliuga nære,
   Fiølners vinid fære mer,
   frekt sem eptir þræe.
2. Opt hafa snotur Islands skálld
   ut af frægdar mønnum
   bodid folki i soonar scálld,
   og setid i lioda rønnum.
3. Vanst þeim høggva i vøku skard,
   vinskap hollan þádu,
   af þvi folki indælt vard,
   og elskudu þa sem qvádu.
4. Opt hef eg lioda nornir neydt
   Nyrads sækia giølldin,
   tidum borid hiartad heitt,
   hafnad svefni a qvølldin.

5.

5. Qvæďirs unda flædi flod,
   fylli kerin Oma;
sidan vøkve sinnu flod
   saftinni helgidoma.

6. O! þu føgur yndislig
   edla Norþin lioda!
lattu bera, mundu mig,
   malsins akur groda;

7. Pvi mig beiddi Herra hyr,
   hvern ei brestur gædi,
yfirlesa æventyr,
   og yrkia nokkur qvædi.

8. Vin eg girniz sækia ur soon,
   sarum firrtur ekka,
Høfdingians fyrir blida boon,
   Ballðurs erfi drekka.

9. Allt hvad best ad mælaz maa,
   og menn hafa þeinkt til gooda
gøfugan hladiz ætid a
   Eydi Rinar glooda.

10. Fliott skal enda formalinn
   fyrir þiodar Prydi.
Efnid byriad fremur finn
   folkid siti og hlydi.

11. Kappinn bio i Krossavik,
   kosta audinn þoadi,
Þorkell nefniz, þiodin rik
   þenna losa noadi.

12. Geitis arfi lausann let
langaz undaflædi;
Atti systur Oddny het,
ogipt voru bædi.

13. Afhalld mesta Fruin frials
fekk af niotum skiallda;
var þo ungri varnad mals
vefiu silki-tiallda.

14. Valinn atti Þorkell þræl,
þorska bloatt um ræfur
þenna flutti þiod farsæl;
þægur var og giæfur.

15. Freysteinn nefndur fagri var,
fridleik yfir marga,
lika-dygdir bestu bar
blidur fædir varga.

16. Nu skal fleiri nefna þo
niota sofners grundar:
i Krumsholti Krumur bio
kendur son Vemundar.

17. Vemundur var Asbiorns arfi,
Asbiorn Krums hins gamla,
hver af Vors hinn vitsku diarfi
voga-biorn let svamla.

18. Undir hædir Isa-frons
ægirs norna viesi
leystur, nam an lukkutions
land og Hafra nest.

19. Þadan inn til Þernu-nesſ
þar ꝏ dyra ſleti
Skrud og adrar eyar, þeſſ
ætla eg Bokin geti.
20. Yngra Krums eg nefni nu
nipti ſofners reita,
Þorgunna nam þeſſi fru
Þorſteinsdottir heita.
21. Veturlida ſonar ſoa
ſegiz bur Arsbiarnar
Beitis ſtedum frægur froa
Froda geymir qvarnar.
22. Olafs nidia Langhꝏls liod
lyſa folki blidu,
Biarnarſonar brands med glod
birtir Reidar ſidu.
23. Fru Þorgunna vitur var,
vinſælldum þo tapi,
andlits ekki blomann bar,
byſna forn i ſkapi.
24. Hardlynd þotti hringa-ey
helldur margkunnandi,
o-rik hionin yggs ꝏ mey
eru ſvo buandi.
Alldurs hærri hringþoll var
helldur enn brodda reynir;
eingi børnin ꝏttu þar,
um ſvo Bokin greinir.

26. Sigtyrs mina svolu ber
    semr ad Noregs riki:
Styrkoar nefniz vopna ver,
    vænn hofdingia liki.
27. Son Jndrida sæmdar-manns
    sveipadur ollum bloma,
fadir nefndiz Hreidar hans,
    hladinn nogum soma.
28. Hreidar ætti hlyra þann
    holldar Asbiorn kalla,
Yriar skeggia fadir fann
    fremd og prydi snialla.
29. Olufu systur Asbiarnar
    ætti Klippr hersir;
Sigurd Slefu skioma skar
    skofnungs eggia hvessir.
30. Adur taldra hlyri het
    hersir vænn Erlingur
Hordalands sem giorla get,
    grafnings studdi byngur.
31. Jvar nefndiz Erlings bur,
    efldur iotna romi,
sa var fyrda fridastur;
    fyrir þvi kallaz Liomi.
32. Unna nadi honum hols
    hver einn vopna ullur;
þo var eydir ormabols
    ofmetnadar fullar.

33. Aflid bar og ibrotter,
    odrum fremri halldinn;
þannig lengi lavfa ver
    lifdi sinnis balldinn.

34. Þotti eingi silki-sol
    ser fullkosta mundi;
gamla drambid innra ol
    eplid briosts i lundi.

35. Þegar um slika þeinki opt,
    þykkiumz eg tilreka,
þeir eru eins og þeirra lopt:
    þad skrifar Seneca.

36. Hioa Styrkaari vaskr var
    vitrum frænda trygdar,
opt aa Gymsum þessi þar
    þraandheims innan bygdar.

37. Regni draupnis (giorla get)
    Gæsan yfir þaa hvelfir;
Styrkaars arfi ungr het
    Einar þamba skelfir.

38. Iliabreidr Indride
    og Styrkaarr aa Gyntsum
Meinaz brædræ synir se;
    svo er mællt af ymsum.

39. Ivar Styrkaars elska nam
    edli gridar storma,
Liomi styra grædis gamm
    giordi um fögnud orma.

40. Í kaup-ferðir Englandz til,
eins að velldi Dana
þangað sootti unnar il
aalfr byrdar grana.

41. Iggda sigtyrs Ivar bad
eitt sinn hætti breyta,
Kalldri folldu Ísa að
undir Polum leita.

42. Sina kallar fleygir ses
fridur niota saxa:
Iorinn gekk af hlunnum hles,
himdi aa trødum laxa.

43. Klyfia naadi fridum fans
foakinn olldu norna;
glyggur seg:a gefur ans;
glapti aa drøfn hin forna.

44. Byrinn kemur; bles i vod
braadur funa hlyri;
undan landi ganar gnod;
geispadi Raan vid styri.

45. Elris iøtuns garmur goo;
gløddus briotar nadda;
Gymis volvu sleipnir sloo
slungin blodug hadda,

46. Þar til lifud þorna gnaa
þundar, prydi halldin,
hof sig upp ur hafinu blaa;
hvitan skautar falldinn.

47. Blærinn hægt i böndum hvein;
blika-dukar gnoda:
Fagra hvel ea folldu skein
Fylltiz gullnum roda.

48. Svipta hofdum siglande,
svo sem til er vande,
giordu, og trionum ginande;
gekk svo fley ad lande.

49. Flana giorde senn i sio
svordur af knerre bragna:
Folkid vel um kestar bio;
Floda dunur þagna.

50. Getur Sagan Gautavik
Greiniz þar ea loadi,
sem ad hirdin heilla rik
hafnir taka noadi.

51. Sigur lioma Heimdallz hyr
hirdir mundar iaka
uppoa land med yta snyr,
og svo noadir taka.

52. Þetta frettir þiodin rik,
Þorkell noadi rida
Geitisson i Gautavik,
gloir ea skartid frida.

53. Foringians er ferdin greid;
Fiolners mærin stundi,
renna Iorar retta leid,
reidskap fogrum undir.

54. Sterkan hitti Styrimann
stolltar bondinn rikur,
med ser bydur honum hann
heim til Krossavikur.

55. Lika skylldu lausa þors
Lundar glasis bara,
þœ sem villdi þilia iors
þangad med honum fara:

56. Kappinn þakkar Bonda blitt
besta kostinn þenna:
var nu sidan ferdum flytt;
skœkar modir renna.

57. Jvar flytia audinn vann,
er sœ nogu rikur;
fisu-bœr med sinna mann
for til Krossavikur.

58. Seggia glediaz sinnu korn;
sinu unna rœdi;
ut nam byta alma þorn
yrsu burdar sœdi.

59. Þorkell besta bonda val,
blidur eitt sinn nœdi
Systur heimta sina œ tal,
sidan þetta tiœdi:.

60. Kominn er hingad nytr nu
nodru geymir reita;
giarna vil eg þessum þu
þjonir mœrin teita.

61. Þetta væri þægast mer
þylur bondinn diarfi;
þviad adrir eru her
allir i nokkru starfi.
62. Var algroid vitsku tun,
þo vaxtadi mœlid hreina;
tekur kefli og reist oa run
Rosin edalsteina.
63. Þorkell skodar þetta rit,
þundi iotuns bona
let ser ekki fallda sit
finnaz til ad þiona.
64. Þar um tala fremur fœtt
fysir gefni banda;
boda giörir þankinn þrœtt
þar muni illt af standa.
65. Reidaz nœir gefni gulls
Göins hirdir reita;
þordi hun ekki þvi til fulls
þessu lengur neita.
66. Ægæt niptin ellda hles
allmiög hlydnaz honum;
þionadi sidan þundi fes:
þad for eptir vonum.
67. Þœttr stirdur þrytur einn
þessi stundar lioda,
bid eg virdi hiarta hreinn
hirdir mundar gloda.

On-

Onnur Rima.

1. Alſa minni i ødru ſinni
enn eg nenni
gøfugum lundi geiſla mundar
godfuſlega framm ad bioda.
2. Mer er yndi maals af tindi
mærdir hrærdar
ſyna lundi ſvofners dynu,
ſvipti ranna ſtydur gipta.
3. Skal ei gleyma um hyggiu heima
hlid, þeſs bidia:
ſigur og yndi leiki i lyndi
liſſins bloma runne ſiſu.
4. Eins og villdi eda ſkylldi,
alldrei Balldurs
get eg vandad hønum til handa
horna vin af edli minu.
5. Þvi ſkal beida nu og neyda
nornir fornar,
qvædaſals af helgi hædum
hiartans vøkva folldar parta.
6. Svo ad fleygur faalki odeigur
fiølners, ølid
mer nu beri Baaleygs ſkaala,
blundinn eptir morgun ſtunda.
7. Þvi nær lyſir, lioda diſir
lengi fengu
geſid krapta utan efa
æda vørmu ſmidum qvæda. 8.

8. Kiætiz hugur, dafni dugur,
daada naidir
hreppi briost, en þungum þiosti
þeyti eg burt ur sinnureitum.
9. Sumri hallar; sagan kallar
sveitin teita
efnid heyri; aptur nefnir
ymabyr ad qveda Rimu.

10. Beid þar odur: Ristill riodur
reyni fleina
þvert oa moti þoanka-rotum
þiona gerdi um ormationid.
11. Leid oa vetur giorla getur
glosan liosa
undir bellti Isa-mundar
eyian þykknar, folkid segir.
12. Þorkell frettir þessu eptir,
þorna nornin,
hun oa kefli risti runir
reyni spanga ordin greina.
13. Ivar betur ekki i vetur
ydur vidur
gerde enn svo ad gullhlads iordin
giolld fær þungud af hans volldum.
14. Sidan toara brimsollt hoara
breadleg neade
falla af klettum haddar hialla,
hrund af angre menia stunde.

15. Þundur-geira þylur ei meira
þar um parid.
vetur endaz, varminn sendiz,
vorid blida gledur lydi.

16. Ivar lætr orku-mætur
œlheims dala
glad hioa syki Gautavikur
greidan bua til med reida.

17. Gætir kvedur kæti medur
flota spiota,
her med fara hans fylgiarar,
hesta fengu allra bestu.

18. Þorkell fylgdi þakinn skilldi
þeim ad heiman;
reidar dyrin vettar leidir
renna sveitt og mædi kenna.

19. Geitis nidur gofugan vidur
geymi seima
rædu hof, og mællti af mædi,
mer eg beidi kunnugt veri.

20. Hvert ráad gerir hringa-ver
med heidri greidum,
fyrir barni fliott til varnar
finna er œtt vid systur minni.

21. Eda villtu elsku fylldtur
eiga velga
gofuga hrund, eg gef þœ mundinu
Godan sæmdar hringa-trodu.

22. Hvar riodur eins og blodid
eydi reidiz
hringa þar og sidan svarar:
sviirding eg heyri nya.

23. Best erinde Iss ad strindi
allir kalla,
skyllda eg eiga hringa-hilldi,
sem hefir ei maal um ævi gefiz;

24. Atti fridum opt hioa lydum
ædri græda
kost og niptum fingra frosta
fleygir randa i Noregi.

25. Ohappsælum þinum þrælum
þenna kenna
maattu kracka menia gaattar,
madur! enn hætta þessu sladri.

26. Þorkell segir: ef þu eigi
enn vid kenniz,
eda smaanar audar bediu
ordakælum sviguremæla;

27. Skalltu sialfr sverda aalfr
seinast reyna:
leid eg alldri lundum heida
lyngorms fyrri svivirdingu.

28. Hvar reidiz, ut svo leidiz
alinn ur bali
sigur-vendill svira digur,
særdi og fæti Þorkel mætan.

29. Jarns ur fare fossum þar
svo flodi blodid.
þorkels aptr þrekinn kraptr
þundar logann reiddi mundum.

30. Jvarr broa ser undan þoa,
svo eggin legginn
skisdi Jors, en hvergi hlifdi,
hliop af baki kappa makinn.

31. Readi sinum felogum finum
fleina reynir
Þorkell ridur, raunir bidur,
rikur heim til Krossavikur.

32. Þrioatiu monnum safnar sonnum
seima geymir,
næsta dag en giarda glæstir
ganga fylar þreyttir svangir.

33. Boaru hialma, hreina moalma,
og herians serki,
skilldir blika, broatt til hilldar
bunir voru ekki lunir.

34. Ridu oan Frauta rett til Gauta-
rikir-vikur,
senn moa vara sig brynþvara
sekr tyr oa Reanardyri.

35. Kippti bryggium oalma yggr;
akker skatnar
draga upp, og dukum haga;
dynur i seglum ellda vinur.

36. Leikur styrl um laxa myri
lidugt vidur
blodughadda bondin hlioda,
heliar drofn og frone skelia.

37. Andi Koara eins og boara
elltu ohelltan
sleipni hafs um gleidar greipar
Gymis nornar loangan tima.

38. Svo tilgengur, syngur strengur,
sveitin teita
fagnar byrnum, þeyrin þagnar
þegar noadu Herda loadi.

39. J kyrrsetu Jvarr getur
unad munum,
þar sem frændr reidi rændir
riodum snilling eru godir.

40. Mikid fagna blidir bragnar
brioti spiota
virding med og veitslu tieda.
vikinum svo froa kappa rikum.

41. Mina þoanka moa til voanka
ad minnaz hinna.
Þorkell bondi gnæpur gondi
Gylinum eptir karfa bylis.

42. Miog voteygdur, varateygdur
veitir skeyta
reisti aptur voada taptur,
rikur heim til Krossavikur.

43. Mikid unir Odins muni
illa spillirs
Odda slingur ovirdingu
oatti ei veniu smaan þesshoattar.
44. Ord til suma um midsumars
eidi skeidid,
sæmdum gædda sveinbarn fæddi
systir Þorkels, raunir gisti.
45. Efnilegri, ödrum fegri
inniz svinnur.
Þetta noair Þorkell frettä;
þiostur heiptar fylldi briostid.
46. Svo skal vera, baud ut bera
barn oan varnar.
Enn i lögum oa þeim dögum
ytar kunnu heyra nytir.
47. Moattu orikir menn og slikir
margir farga
balldnir sinum börnum, halldid
bannsett þo ad rettum sauni.
48. Þorkell bydur Freysteinn fridur
fliott oan otta
beri ut i bleikum klutum
barnid unga; sinnid hardnar.
49. Undan telst, og af þvi kvelst,
ad illverk hylli,
þar til lytr þioninn nytur
Þorkels reidi ad vörmu spori.

50. Þá var hradi Þorkels fadir
þar til svara
Geitir fyrst ad godum vistum:
Gerid ekki svein ut bera.

51. Þvi mer eiginn þánki segir
þetta rettur,
flestum dyrri, mannval mesta
megi verda brodda sveigir.

52. Ekki gegnir gomlum þegni
geymir seima;
sagdi reidur sveininn deyda
sannlega skal, þo allir banni.

53. Freysteinn leiddur næsta neyddur
niotur spiota
sveininn tok; en silkireinin
svaran grætur, dundu tárin.

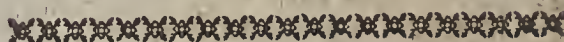
54. Gekk til skoga gætir ploga
greitt obreyttur,
mædu þrunginn mikid ungan
miukum sveininn vafdi dukum.

55. Flickis sneid hann let um leid,
þess letrid getur,
barns i munninn bauga runnur,
bolid grof i eikar skioli.

56. Vel um bio, svo veittiz ro
til varnar barni;
sidan gengur dádadrengur
dægiligur heim og bæinn;

57. Barnid tiaair Bonda daaid
Balldur skiallda
likar þetta linna brikar
lundi, og var nu kyrt um stundir.

58. Gædakraptr qvæda taptur
kann ad sannaz
lioda stirdan hrodur hirdi
hlidar orma niotur fridi.

Þridia Rima.

1. Þridia tima sónar sal
Sigtirs minni gledia skal;
Bragi skenki bodnar laa
Balldurs fornu kerin aa.

2. Þaangad bioda munu mer
minir Oma faalkarner,
yndid gæti fagran frid,
fengi eg þar unad vid.

3. Skaalldin vanda lidug liod,
landsins fagnar sliku þiod,
virdingar áf vitrum faa,
vinsælldirnar fliodum hiaa.

4. Nu er fiarri soddan sid,
serhvert verdur erendid
rettum maata fornum firrt,
furdanlega qved eg stirt.

5. Dofnar hyggian dauda treg,
dyra brage forduinz eg,
einatt breſtur ordaſnilld;
ekki fer ad minni villd.
6. Þo mun ſtyrir bænda beſt
bragar virda ordin fleſt,
þvi hann vel um vitſku rann
veit, eg ekki betur kann.
7. Hyrokinnar anda i,
eins og fyrri, bid eg þvi,
frænings dynu fridan ver
fadmi gæfan upp ad ſer.
8. Enda eg ſvo manſaung minn,
myrkrid, ſtormar, veturinn,
drifa og ægirs dimmu hliod
deyfa mig ad yrkia liod.

9. Kemur efnid kvæda nog:
Krumur bondi for i ſkog,
ſokti vid oa ſodla hoat,
ſeggurinn heyrdi ungbarns graat:
10. Sveininn finnur, barnid bar
bondinn heim til kerlingar,
mikid vexti, mannvænlegt
madurinn hefir ſvipinn þekkt.
11. Heyrdu lika hion orik
hvad tilbar i Kroſſavik,
Þorkels heiptar þunga ged
þeim var iafnan vingott med.

12. Sagan greinir folki frá,
fiórda dægri sveininn á
finnaz nádi fylldur sut
frá þvi hann var borinn ut.

13. Krumur lætur Þorstein hann
þydan heita unga mann,
einnig lika sonur sinn
sagdi vær pillturinn.

14. Vex og dafnar Þorsteinn þar,
Þorgunna vid drenginn var
ad iafnadi øllum sin,
og hønum kendi frædin sin.

15. Sio nær Þorsteinn vetra var,
vænleikann og prydi bar,
aflid, hørku, ïþrottir,
eins sem rekkar fullordnir.

16. Eitt sinn, svo sem optar þo,
ungur sig ad heiman bio,
grana vifs um græna flik
ganga nam ad Krossavik.

17. Inn i stofu gengid gat,
Geitir þar á palli sat;
þessi kall med þrifna kinn
þuldi nu i felldin sinn.

18. Þorsteinn gengur helldur hradt,
hann á golfid flatur datt,
glugga hristiz golltur þo,
Geitir kallinn ad hønum hlo.

19. Þetta horfdi Oddny oa,
ofan af biørgum haddar ſoa
falla bekki toara titt,
tok hun ſig ad bera litt.

20. Þorſteinn inn ad Geiti gekk
Gætinn ordum hagad fekk:
Þo eg detti barna frekt
Þotti þer nu hlæelegt?

21. Svaradi Geitir, ſatt er þad,
ſegia kann eg þer i ſtad,
avgun litu oadan min,
ekki ſem ad viſſu þin.

22. Hvad var þetta? Þorſteinn tier.
Þar til Geitir anſa ſer:
Hvita biarnar hun eg ſoa
her innkoma golfid oa,

23. Stod hann vid og ſtardi oa mig,
ſtrax inn flana ſoa eg þig.
Þetta dyrid Þreps vid gard
þer ad fota kefli vard.

24. Ei mun ſviptir ſorga ſnar
ſonur Krums og Þorgunnar,
helldur ſtærri ættar ert,
opt mer hugur ſegir bert.

25 Margt um rœddu, ſeggur ſoa
ſat um daginn Geiti hioa,
fyſtiz ſidan firrtur pin
fara um qvelldid heim til ſin.

26. Gilldur sveininn Geitir bad
ganga opt i þenna stad,
þviad næsta þykkir mer
þu sem eigir kynni her.

27. Oddny hittir uti hann,
og honum gefa klædi vann.
ungur þegn um gota geim
gengur þetta qvelldid heim.

28. Vandi sinar komur knoar
til Krossavikur þetta var,
Geiti finnur gamladan,
gaf sig Þorkell foatt um hann.

29. Geitir eitt sinn gilldan nid
gerdi so ad tala vid:
Oddnyu og Ivare
ætla eg Þorsteinn borinn se.

30. Soa mun odlaz seima bor
som aleguft gæfu kior.
Ansar Þorkell ordahreſs:
ei kann eg ad synia þess.

31. Ver skulum sannar fregnir soa,
sysir mig ad hlyda oa
sogu þessa, sidan var
sendt til Krums og Þorgunnar.

32. Þar næst hionin þustu heim,
Þorsteinn var i ferd med þeim,
greindu um fosturſoninn sinn
svo sem hann var tilkominn.

33. Freysteinn lika fagri tier,
fyrrum hvernig hagadi ser,
þekkur bonda þvi avallt:
þetta ber nu saman allt.

34. Vel umgengid þotti þaa
Þorkeli sem fretta maa.
Vid ætt sina Þorsteinn þar
þannig giorla uppvaknar.

35. Soa unun skera Fiolners slik,
for til veru i Krossavik.
Þundinn klæda þriflegan
Þorkell gerdi vel vid hann.

36. Eptir veniu iss um hiall
aattu menn ad ganga aa fiall
alvanir til þessa þar,
Þorsteinn aara til var.

37. Þetta haustid Þorkell bad
þægan frænda rett i stad;
folki medur fialls um reit
fara nu i sauda leit.

38. Fliott þvi iaatar fiku ver,
Freystein qvaddi þaa med ser,
upp um fialla audnur vitt
ilia stodir reyndu titt.

39. Garpar fundu grusa fiaar,
Gæfan heim i faangi staar,
heimleidis i diupan dal
drengir komu, greina skal.

40. Barma auds var birtan ſkerd,
briotar hringa tveir og ferd
hvilldir vilia hœgar ſoa,
haug i dalnum ſtoran ſioa.

41. Anſar Þorſteinn einkar fliott:
eg vil ſofa her i nott,
ſus eg trui feginn þer
Freyſteinn vaktu yfir mer.

42. Hellſt vidliggur her ad gœt,
hvernig ſem i ſvefni lœt,
vid þvi moattu vara þig,
vekia ſkalltu ekki mig.

43. Þeſſu loſar Freyſteinn frioals
fridum runni olldu boals.
Þorſteins bygdi þoanka hus
þar nœſt barmi dauda fus.

44. Vard nu ſyrſt og folldu rott
fram til þeſs at leid oa nott,
lœgirs ſuna lundr þvi
lœtur illa ſvefni i.

45. Brauſt nu um oa hnakka og hœl,
hans voru lœtin ekki dœl,
undraz Freyſteinn ogoang hann,
allt til dags ſvo goanga vann.

46. Hlyri dauda ur huſi draums
hirdirs vikur ſennu raums,
þoa ſkinſaxa ſtyrir ſtor
ſteſndi inn um vagna kor.

47. Undan skogi hiarna hans,
her med slettum vopna lands
hvadanæva sem ꝏ ser
sveita dundu bekkerner.

48. Fridan ræddi Freystein vid
Fromlundadur geds um mid:!
dugnad syndir dꝏda nu,
dyggiliga vaktir þu.

49. Hellst þꝏ hluti tel og tvo,
trygda vinur gerdir svo,
er þad nuna opinbert,
ad eg kalla launa verdt.

50. Fyrsta sinn þꝏ fort med mig
fram ꝏ breidan skogar stig,
einnig lika aptur nu,
ødlaz skalltu launin tru.

51. Modur brodur minum hiꝏ
maklegt skalltu frelsi fꝏ,
tolf af silfri tryggvum her
tæri eg nu merkur þer.

52. Heilan drauminn herma skal:
haugurinn i þessum dal
opnaz nꝏdi, utgekk þar
ꝏlfur iaka dalnaudar.

53. Syndiz ekki svipillur
sverda geymir raudklæddur,
þꝏngad gengur Þorstein sann,
þægilega heilsa vann.

54. Þegar litur þollinn brands,
Þorsteinn tekur qvediu hans,
nafni frettir einnig ad,
og hvar hefdi sama stad.

55. Bryniar hermir heitid sitt,
heimilid er þessi mitt
haugurinn i diupum dal,
darra þundi greina skal.

56. Nu er þetta nog um rætt,
nafnid veit eg þitt og ætt,
einnig lika yggs oa fru
afbragd manna verdur þu.

57. Villtu nu med kloara kinn
koma og skoda bæinn minn?
upp red standa Þorsteinn þoa,
þessu mot han sagdi joa.

58. Skapta bulldu bitra þreif
Balldur auds med hauka kleif,
þessa hafdi þundi brands
Þorkell gefid frændi hans.

59. Brgaens dynu byti þann
Bryniar leiddi haugs i rann.
Þorsteinn skodar þenna sal,
þar med Riman hætta skal.

60. Gloda modu gætir þvi,
godur riodur sæti i
lioda groda hirdi hag
hlioda odar stirdan brag.

Fiorda Rima.

1. Briota kyniar byrdar grana,
bragar sakna,
fiadrir dynia Fiølners hana,
fer eg ad vakna.
2. Rætti þetta mætast meingi
i meira gilldi,
mætti spretta odar eingi,
eins og villdi.
3. Søgunnar klausum maalid mentar
mau til hlyda,
Eddu lausum ekki hentar
od ad smida.
4. Gamma fiadra gøfugur ver
um gota flædi
fram yfir adra blomann ber,
sat bad um qvædi.
5. Ekki stridid motgaang myndi,
mein braut flui,
sigur, prydi, audur, yndi,
ad hønum snui.
6. Rynni eg þylia lidug liodin
lausa þundi,
gledinnar lilia geds i riodri
groa mundi.
7. Enn mig standsar, eg er deigur
Ods vid letur,
fialldan dansar Fiølners fleygur
fælki i vetur.

8. Þetta varnar minu minni
mærdir roma,
Vil þo giarna vanda ef kynni
vinid Oma:
9. Mer svo garda mætti styrir
milldings kunna
geds um iardar græna myrt
gøfugur unna.
10. Rætis hagr dyrum domi
drott ei tyni,
uppheims fagr yndis liomi
yfir oss skini.

11. Hæga keypti hvilld ad finna
hrodrar idia,
þar sem gleypti Odins inna
Jvars nidia.
12. Sinni oluid sat med hressum
sionar baugnum,
vel umbuid þotti þessum
þar i haugnum.
13. Sva allkvatur sennu glotta
sendir þegar,
ellefu svatu hirdar hrotta
hægri vegar.
14. Bvaru raudan buning ytar
bistir valla,
gledi snauda giørdi lita
garpa snialla.

15. Tolf bláklæddir sagan segir
svipadir illa
satu óhræddir hinu megin,
hoop ad fylla.

16. Einn var mestur illilegur
og ad lita,
horfdi gestur hrædslu tregur
og hirdi rita.

17. Hliodt vid styri hrotta vitur
hialadi Bryniar:
minn er hlyri sóa þar situr,
sem þu skyniar.

18. Oddur heitir madurinn mestur
mikilegur
brodda beitir grimdar gestur
gæda tregur.

19. Hvoria nottu hliotum barna
honum tæra
merk af grotta melldri qvarnar
miøg fróabæra.

20. Eda merkur mætar tolf
af mundar iaka,
Vill fullsterkr vomur og golfi
vid þeim taka.

21. Vante mundar elld edur is,
sem er þess iafne,
geira þunda gripi han kys,
svo gnottum safne.

22. Maanud svarin fengum soll
 svo fenu tyna,
vor er farin mundar mioll
 og moins dyna.

23. Oddur hefir gull ad geyma
 gott i skordum,
mealid gefur manni þeim
 er mællti ei fordum.

24. Unnar glodin ef fer rætur
 undir tungu,
þinni modur þad eru bætur
 þegninn ungur.

25. Darra gyrdir daga qvelldin
 dimmu og morna
Vandlega hirdir Oddur elldinn
 ægis norna.

26. Bryniar fyrst i bekkinn setz
 hioa bregnum sinum,
Þorsteinn ytst, svo þar um tiez
 med þegnum sinum.

27. J sæti lengur senn ei loddi,
 sva hvad þienti,
Bryniar gengur braatt ad Oddi,
 baug afhendti.

28. Fraa honum packa greitt sig gaadi
 geymir skioma,
Oddur packa ekki naadi
 ægers lioma.

29. Hvert af ødrum Bryniars bragna
beint ser flyttu,
gamma fiødrum gillings sagna
geymi byttu.
30. Tok med þøgnum tørgu skerdir
tollinn blakki,
eingar brøgnum giallda gerdi
godar þakkir.
31. Bryniar svarar: Þorsteinn þer
mun þægast halldid,
Odds til fara, eins og mer
med eitthvert gialldid,
32. Greitt um palla girniz hnoss
af gilldum rekknum,
þig mun hann kalla einn af oss,
fyrst ert oa bekknum.
33. Gnæpur situr uppi Oddur
ufrynlegur,
hans var litur og lyndis broddur
lukku tregur.
34. Þorsteinn gengur Oddi ad,
og exi tekur,
merkis drengur mœlid þad
af munni vekur:
35. Plagga-rikur em eg ekki
ydur ad giallda,
garpi slikum brœgens bekki
briotur skiallda!

36. Muntú ei vera mikil-þægur
moalma spennir,
helldur geraz vid mig vægur
vesælmennid.
37. Orku vendur Oddur ter
med illu sinni:
kyminn stendur kali mer
af kontu þinni;
38. Eg mun nytar gefa ad gætur
gæddur valldi,
hvad þu rita hirdir lætur
heita giallddid.
39. Þorsteinn innir: ekki nema
exi gooda,
hioa mer finn eg, seggnum sem ad
soomir bioda.
40. Nam valgerdi nadda spennir
nu framretta,
Moalma skerdir moti henni
mund bar þietta.
41. Bulldu reidir brodda þundur,
baugs ad nioti:
eggin sneid um olnboga sundur
axlar fotinn.
42. Upp nam standa oalma freyr
med ædi storu,
og ullar branda allir þeir
sem inni voru.

43. Þrifid fengu skarbeitt sverdin
sem i huldi,
yfir þeim hengu, glæsta gerdin
garpa huldi.

44. Inn i hveli haudurs vida,
hlyt eg votta,
syrtir ad eli sigtyrs hrida,
sungu hrottar.

45. Þorsteinn skyniar Yggs þar unir
elldur brædi,
Oddur og Bryniar allt eins muni
ad afli bædir.

46. Þviad hreysti hnignad getur
handarvana,
ser um treysti Bryniar betur
broddz vid grana.

47. Þeir blæklæddu beittu osparir
brondum storu,
hina mæddu, hardfengari
helldur voru.

48. Þo ad drengir misti mund,
eda midiar fætur,
aptur fengu innan stundar
æ þvi bætur.

49. Þorsteinn þegar blodsins bekk
ur benium veitti,
edlilega allt til gekk;
þeir urdu þreyttir.

50. Mundir reida, modir verda
 moalma flesta,
undir freyda, hliodin herda,
 hioalmar bresta.

51. Þar til reiddi þeygi lina
 Þorsteinn bylldu,
ad hann deyddi Odd og hina
 er hønum fylgdu.

52. Hirdir modur hioalma var,
 en hvergi meiddur;
letti upp Odins eli þar,
 en-offinn deyddur.

53. Hlifdu skiolldum Bryniars bragnar
 brodda þundi
i scarkolldum eins og hagnar
 Odda fundi.

54. Auds tok reynir unnar glod
 af Oddi skæra,
gaf Þorsteini, mællti modur
 mundi hann færa.

55. Bryniar velur brioti sterkum
 branda fioade
tolf af helu handar merkur,
 hann svo tioade.

56. Hlotnaz gædi holl af þer
 sem hreifir baugi,
Audi ræd og ollum her,
 og einnig haugi.

57. Kanntu fretta Kempan svinna
kosta merka,
upphaf þetta eru þinna
afreks verka,
58. Sida skipti traustur taka
trui eg muni;
burtu sviptiz breytnin laka,
best vid unir.
59. Þad eru gædi þeim svo breytir
þess ad niota,
hinum ædi-ervidt veitir
onn sidbota.
60. Eins og mer sem er Jard bui
oasamt hinum
inni her og allvel trui
Yggiar vinum.
61. Miklu skipta moali þætti
mentum hirdur,
nidia giftur ef þu ættir,
yrdi hann kirdur.
62. Mitt og nafnid mætti hliota,
minnstu þessa!
Gæfu nafnid gott mun klota
geymi hressa.
63. Soa sem eyddi biarta baugnum
Bryniar stællti
Þorstein leiddi þadan ur haugnum,
þetta mællti:

64. Eg hefi þer þeim oſkum ſafna,
eckert ſtyggi,
hvert þitt ſpor til heidurs iafnan
halurinn liggi.

65. Hringa raumur hvarf ad bragdi
haugs i leyni.
þetta er draumur, Þorſteinn ſagdi
þann Freyſteini.

66. Jotuns eid og ſilfurs ſiodinn
ſoa þar væna,
heim oa leid ſvo helldu um Odins
hrundu græna.

67. Komu heim til Kroſſavikur
kæti magnar,
buinn ſeinni bondinn rikur
boadum fagnar.

68. Menn ad bragdi fengu fegnir
fed ur leitum;
Þorſteinn ſagdi ſannar fregnir
ſeggium teitum.

69. Sinni modur gullid gaf
ſoa gott um ſkyniar;
menia ſlod fekk moal þar af,
ſem mællti Bryniar.

70. Bryniars kendur hverium halnum
haugur tioade
Jokuls ſtendur diupt i dalnum
dyrr oa loade.

 71.

71. Hann mun vara hverſu gengur
Herians meyu.
Eg ſkal ſpara ekki lengur
erfi Freyu.
72. Fagur hagur hrannar gloda
hirdi dæmiz.
bragur gagur bannaz, lioda
byrdt tæmiz.

Fimta Rima.

1. Dinnmar nott, en dagur ſkemmaz tekur;
mæli eg vid mana lios
mimis vinar kera os.
2. Þorſteins Saga þreigir mig um ſtundir,
ut af henni yrkia her
ervidt næſta veitir mer.
3. Ordin falla ekki i nokkru lagi:
þaa fer veſt er vera ſkal
vandad þetta lioda tal.
4. Gefugan fyrir glanſa Rinar veiti
vil þo feginn vanda brag,
vid hann ſitia nott og dag.
5. Mer þad væri meſta hiartans yndi,
ef ad þundi þorna ſin
þokknaz gæti Qvædin min.

6. Sveittur iafnan sit eg umbidiandi
Frodleiks Nornir leggi lid,
liodunum ad biarga vid.
7. Milldings eigna mætum hirdi gagni
allt hvad hugsaz allra best,
eda af liosum hvarma siest.
8. Þess af innsta epli hugar beidi,
ædstu kraptar medur mer
mal innsigli þetta her.
9. Sigtyrs vida svala naair fløgta,
stundum verdur hvergi hægt,
henni er ekki iafnan vægt.
10. Islands vitrir unnar vidir liosa,
og gamma fidurs grundirnar
gædin hlioti fagnadar.
11. Man saung þenna mal er komid ad
stytta;
gæti hverr ad siálfum ser.
Sagan kallar eptir mer.

12. Þar skal byria þetta efnid qvæda,
Freysteinn odlaz frelsis dag
fyrir Þorsteins orda-lag.
13. Þorkell vissi þundur rastar lioma
af gofugum ættum var
i fram-manna kynid þar.
14. Gilldur bondi Grimkell i Noregi
bio on Vors med fridan sans,
Freysteinn nefniz sonur hans.

15. Atti Grimkell Olufu Bryniolfs dottur
Þorgeirs sonar, þar um get,
þessa fadir Vestar het.
16. Soa nafnfrægi Socki hervikingur
ætid verkin illsku vann,
inni Grimkel brendi hann.
17. For svo næsta Freysteinn ad mansali,
Geira ty sem gisti sut
Grimkell flutti hingad ut.
18. Innir Sagan Oddnyu modur sina
þroada lindi þakta se
Þorsteinn gefur Freysteine.
19. Bio i Sandvik bitir unnar liosa,
Bards oa nesi, bonda þann
bragnar kalla landnoams mann.
20. Atti Vidfiord eydir sennu glotta,
Hellis fiardar hafdi road
horskur þegn um Isa-load.
21. Sandvikingar segiaz froa honum komnir,
Vidfirdingar vid lands giord,
Virda sveit um Hellis fiord.
22. Einn er nefndur Asbiorn Kartinrassi,
oatti skip vid olldubrik,
uppi stod i Gautavik.
23. Merkilligur med honum tok ser fari
Þorsteinn vetra talinn tolf
tronu-sila ranns um golf.
24. Frænda sinum farar nogleg efni
Gilldur Þorkell gefa vann,
godur reyndiz honum hann

25.

25. Oddny talar eydi vidur hringa:
ef þu hittir arfi minn
Ivar lioma fodur þinn.
26. Vilie sidla vid þer Ivar gaanga,
saa þu honum fofners sker
fyrsta sinn sem gaf hann mer.
27. Mun þaa ekki meidir hilldar serkia
greinuglega geds um by
geta sagt aa moti þvi.
28. Modur qvaddi maalma tyr og frændur,
sidan reid ad solltum geim;
seggir fagna roskvum heim.
29. Astudlegur ægir hvarma tirum
uppaa rendi Islending,
er hann kom ad landa hring.
30. Stulkur Raanar stordu aa hringa reyni
hiartanlegt med hyru-ged,
hofdu hann alldrei fyrri sed.
31. Sin aa milli sogdu dætur Raanar:
lukku gefnum lundi staals
liufur fylgi vinur baals.
32. Stigu aa skipid, strax upp vodir undu;
glymia strengir gerdu þaa,
greniar kolga sudum aa.
33. Forniotz arfar fylgdu lundum hiorva;
nordarlega naadu hofn
Noreg vid, en smækkar drofn.
34. Þetta haustid Þorsteinn for ad vistum
strax ad Gimsum Styrkaars til;
styri bauga gekk i vil.

35. Styrkaar virdti sterkan ulfa-fædi,
þvi hann giorla vard þess var
vopna tyr af ødrum bar.
36. Nu skal greina, nokkru fyrir Jolin
upp ad Gimsum æda senn
Ivars Lioma sendimenn.
37. Styrkaar finna: strax þeim ordum skila,
Beiga tyr med vina stod
Villdi þiggia Jola-bod.
38. Soa het Biorn er seggia var oddviti.
styrkaar heita ferdum fer;
fliott heimleidaz iorarner.
39. Veitslin dynia buin Rinar moalmi,
þrioatiu rida þaktir seim,
Þorsteinn var i fylgd med þeim.
40. Sveittir soakar sina vegi runnu
hnarreistir um landsins leir,
lengi mielin iapla þeir.
41. Styrkoar finnur sterkan Ivar lioma,
fagnad honum giorla gat,
garpi næst um veitslu sat.
42. Flodid staupa fyllti andar lautir
briosta kætin bygdi sal,
bolid fell i raudan val.
43. Þorsteinn gengur þoa fyrir Ivar lioma,
oadur enn veitslan endar dyr,
oalma þetta sagdi tyr.
44. Villtu Ivarr vid faderni goanga
gofuglegur greitt ad mer,
gefi svgrid hringa-ver.

45. Hialadi Ivarr: hvadan ertu kominn?
eins mer lika hermdu hitt,
hvert er madur nafnid þitt?
46. Þegninn svarar: Þorsteins fekk eg heiti,
Oddny nefniz fögur, sin
fallda niptin modir min.
47. Geitis dottir gofug Eya moturs,
su er landi Isa aa,
allt hid sanna mun eg tiaa.
48. Her er baugur hun bad mig þer færa,
qvad og mundir þekkia þann,
þiliu veiga gaftu hann.
49. Brædin gerdi Balldur menia raudan
greidt um hiartans götu hlid
gekk hun upp i andlitid.
50. Skyniar þann er skrimslid þetta kennir,
hversu liosin hvarma þar
hun ur maata formyrkvar.
51. Sidan mællti sveipadur heiptar vodum:
þrefalldt verra, þad eg se,
þu munt eiga faderne.
52. Þrasa nogir þrælar aa landi Isa,
hun maa kenna þessum þig,
þar vid ekki bendla mig.
53. Önnungs putna ætta eg nidium kenna
maals i rausi maata hinn,
mig ei kalla fodur sinn.
54. Þorsteinn mællti, þrutinn reidi stillti:
ærid talar illa þu,
omannlega svarar nu.

55. Annan tima ꝏ ſvo mun eg hitta,
vid mer goanga verda ſkallt,
viſt er annars helid kalldt.
56. Broattur ſalnum bendir ſkundar hrotta.
ædi bolginn Jvar ſat,
og vid Styrkoar talad gat.
57. Barmi godur banadu foli þeſſu,
þvi mer allz ꝏ þundar qvon
þykkir ills af ſlikum von.
58. Segudi Styrkoar: geri eg alldri þetta,
meſta Þorſteinn mannvál er;
mun þad rett ſem hann frammber.
59. Kyn-ſtórr reyniz folgu þundur moana:
Um þad ræddu ekki meir,
i ſtyttingi ſkildu þeir.
60. Goſugur Styrkoar Gimſa til nam rida,
med honum Þorſteinn mætur for,
moaſar hverr ꝏ ſkeidi Jor.
61. Atti Styrkoar unga ſyſtur væna,
hennar viſt ad godu get,
grundin Sorva Herdis het.
62. Eins var fogur udur lækiar moana
umvafin med ofners bol,
og i heidi liomar Sool.
63. Hiarta-god og hæfileg til oaſta
eins og fremur ekki kann
ꝏ ad kioſa noatturann.
64. Þorſteinn rendi þægum hvarma lioſum
uppꝏ feſtar unga Run,
allt eins vid hann gerdi hun.

65. Høfdu yndi hvart af annars tali.
vetur tvo var Þorsteinn þar,
þadan vill oa salltan mar.
66. Island fysti aptur sitt ad lita;
kvaddi vini, for oa fley,
flenti upp kiaptinn Roanar mey.
67. Byrinn leiddi boaru lion um grædi,
svo oa landi festir fot,
folldin honum brosti mot.
68. Halurinn ridur heim til Krossavikur,
modir hans og frændur fri
fagna noadu geds um by.
69. Her i landi hirdir liosa mundar
ekki nema oarin þriu
ad þvi sinni dvelur nu.
70. Felur vini forlaganna skioll,
sidan reid ad sioar strønd,
suda þar sem flytr ønd.
71. Kolbeinn Sneipir Kolgu biørninn sala
undir strengium oatti þar
ut med hønum tok ser far.
72. Briosta mikil blodughadda hristi
sig vid dreka steindan stafn;
stod i duka blærinn iafn,
73. Þar til Noreg nadda børvar hittu.
þegar nu froa þorska leid
Þorsteinn heim oa Gimsar reid.
74. Fegins hendi frægur tok vid hønum
Styrkoarr vinur trygda trur.
Timi er nu ad sofna dur.

75. Leidiz frædi lioda mer ad smida.
Greidiz nædi hlioda her
heida flædis gloda ver!

Setta Rima.

1. Listug ædur skalldin skir
skiptu um hætti braga:
Herra þadu hylli dyr,
hiaa þeim nædu sæmd o-rir.
2. Einatt Runar eisu gnæ,
unnu þeim fyrir qvædi,
fagur-buna folldu aa;
farinn er nuna vaninn sa.
3. Gat eg stundum litil liod
lausa samid runnum,
hrings og grund af hyggiu slod,
her vid undiz bætti mod.
4. Nu er eg valla nyttur vid
nordra feriu smidi,
lett þvi valla maals um mid
mer vill falla skamm-degid.
5. Valur Oma mædiz minn
meiddur hrenisu broddi,
kann ei roma qvædi um sinn,
kølldum droma saar-vasinn.

6. Hann þo leiti hvar sem kann
Herians eptir veidi,
og tilbreyti Ods um rann,
ekki veit eg kætis hann,
7. Nema gloda geima ver
giøri vel ad þiggia
mina lioda hætti her,
hønum bioda nu sem fer.
8. Skaalld ef mætti heita hans,
hylli bestu niota,
edlid kætti innra manns,
einnig þætti a raunum stans.
9. Munda eg Rinar glandsa god
gøfugum runni færa
bragi mina og laga liod,
laata ei dvina mærdar siod.
10. Heimsku skvalldur mæda mer
mest er vist ad heyra,
þaa ersi Balldurs færa fer
fremd um alldur þeim sem ber.
11. Gliotid gædi heidurs best!
hamingian ydur fadmi!
Drottinn grædi meinin mest!
mansaungs frædi endad siest.

12. Min adgaadi mærdar skraa
minnaz þar vid skildi.
Haakon laadi fellur fraa
frægdar tigadi Jarlinn saa.

13. Olafur Tryggva arfi fru
Odins fekk ad raada,
med lund o-styggva lifsins tru
lyd aldyggva bodar nu.

14. Hilmir fretti aa Heidarskog
horku slogdin lægi,
þegnum stetti þar med plog,
þingid setti fiolmennt nog.

15. Spurdi gramur hverir her
hreinsá platzid villdu?
Orku-ramur einn svo tier
audnusamur hringa ver.

16. Eg fer hradur, svarar saa,
Seggurinn het Bryniolfur,
lendur madur þessi þaa.
Þengill gladur sagdi jaa.

17. Naadi rida vopna ver
vid sextigu manna,
folld um vida saakarner
fengu lida mædi kier.

18. Hiaa Þorkeli gistu greidt,
gilldur var saa bondi,
þessum vel er þarna veitt,
þadan tel svo fengu sneidt.

19. Gorpum fylgdi gotu aa,
graatlegt sagdi vera,
ef menn skylldu ekki faa
aptur ur hilldi bragna siaa.

20. Londungs boala leiptnren
lioma um græna follðu,
Jotuns moala ulla enn
unz þar skoala litu menn.

21. Soau skessur þegnar þoa
þrioar ur ranni hlaupa,
þær oblessan alla soa,
ein af þessum lodin og groa.

22. Yngri tvær, en hvergi hros
hafdi litur þeirra,
hvedrúr þær oa hropta dros
hneptu klær um Oma lios.

23. Framm od lika soalu ver,
furdu-stor ad lita,
Odins slika grimmur grer
geira rika vidi ser.

24. Var i hendi bitran geir,
blossi ur eggium sindrar,
miøg illkendi moalma freyr,
med honum vendu pilltar tveir.

25. Þessi øll um ulfa mar,
illileg ad lita,
nauda trollin nu frammbar,
noadu vollinn spora þar.

26. Hregg ur lagi hardna fer
hridar stridast oma,
risinn slægi brandinn ber,
brøgnum ægir hver þad ser.

27. Lodna skeſſan lika veſt
lætur hiörinn glymia,
drífu hveſſir darra meſt
drengi og eſſin ſundrar fleſt.

28. Illſku trollin odu fram,
ólmadiz geirr i röndum,
blóds um vollinn drygdu damm,
dunudu fiöllin hiörs vid glamm.

29. Hialma ſpreingdu hlífarnar,
hrundu ſundur lengi,
valnum teingdu virda þar,
vondum ſleingdu hol=undar.

30. Kunnu ekki mennſkir menn
móti Trollum ſtanda;
dreyra bekkir belia enn,
biludu hlekkir mœalma ſenn.

31. Bryniolfr og bragnar hans
bygdu heliar ſæti,
or=endur i darra dans
drengia hverr þoa miſti fans.

32. Fiorir bragnar flydu þoa
fleins ur kolldum ſtormi,
frettir ſagna Fylki tioa;
fekk ei gagnad eggin bloa.

33. Styrkoarr ſvara nytur nog
nu vid Þorſtein gerdi;
væri ei ſpara ad vinna plog,
villtu fara oa Heidar=ſkog?

34. Þer ad fylgia, Þorsteinn qvad,
þyki mer indællt vera,
þo fossi bylgia fleins i stad
fædir ylgia villdi þad.

35. Af þeim tidum innir skrœa
Olld, þegar Solin lysti
foru skidum fiallid, oa,
fiarri er lydum vegur sœa.

36. Ad Sæln-ranne komu um kvelld,
kiosa nœadir villdu,
Styrkœar kann ad kveykia elld,
Kappa þann eg frægan helld.

37. Þiggur otull þeim i vil
Þorsteinn vatnid sækia,
hafdi fotur, for, eg skil,
framm oa gotu lindar til.

38. Gulli buid gilldri mund
giordi spiotid taka,
vikur nu um vida grund,
veiga bru þar leit um stund.

39. Fotur bar hun framm ad oa,
furdu-digur þotti,
ekki var svo ykia hœa,
eydir fara mundar sœa.

40. Yfir gefa fotur fer,
fysti nu heim aptur,
um flædi refa viga ver
vill œan efa hrada ser.

41. Ellti hana aalma þorn,
aakaflega hlupu,
vifs um grana fotin forn
framm ſoo anar ſkuplu norn.

42. Eg vil vona, allſtadar
ekki ſoma þætti
Yggs aa qvon þeim ungur var,
ad ellta ſona Stulkurnar.

43. Skylldi flyá meya mann
myndud yndislega,
ſem ad fria ſinnid ann,
ſæring nya fengi hann.

44. Þad ſkal greina Þorſteinn ſier
þaa ram jorvan ſkaala,
gaangs o-ſeina greitt inn fer,
gridur ſleina hurd ſkeller.

45. Gegnum hurdu Þorſteinn þaa
þungu rennir ſpioti,
og med burdum innkom ſoa,
allt þad furdu kalla maa.

46. Spiotid finnur þrekinn þar,
þad aa golfi liggur,
Kappinn ſvinnur ſakna var
ſeima Innu, er hradt framm bar.

47. Þorſteinn gekk um reiſugt rann,
rett o-hræddur lengi,
unz lok-rekkiu lita vann;
livs aa þekku kerti brann.

48. Siſt var gaman, ſofandi lóa
ſvip=ill, digur, lodin
trollsleg hamra gridur gróa,
grett i framan, ſvort og blóa.

49. Skeſſan mod i ſilki=ſerk
ſvaf hih ognarlega,
litad blodi var þad verk;
voru hliodin ſvefna ſterk.

50. Yfir henni hóanga red
herians lioſid biarta,
ſkryddan kennir ſkiolld þar med,
ſkióma ſpennir ſekk hann ſed.

51. Stigur rekkiu ſtokkinn óa
ſtyrir blóarra móalma,
hræddur ekki þegninn þóa
þundar ſekk nu logann blóa.

52. Bregdur vendi henia ſnar,
bridiu klædum fletti,
undir hendi vinſtri var
viſt alkendi blettur þar.

53. Hann var ſnoggur, hitt ad ſióa
helldur allt kaf=lodid,
bar nu gloggur henia lióa,
blettinn hoggur þennan óa.

54. Þegninn hradur þottiz ſióa
þar óa mundi bita,
annarſtadar ekki móa
eggin ſkada trollid blóa.

55. Gegnum Kelling oddurinn od,
og nam stadar i dynu,
fekk þvi hrelling svalu iod
firrtiz delling hels oa flod.

56. Vakna tok vid vondan draum,
vellur blod ur undu,
hendur skok til heilla naum,
hrekkia flokin, svara aum.

57. Hliop ad bragdi hvilu froa,
halurinn liosid slokti,
þad tillagdi eptir oa,
upp yfir flagdid stokk hann þoa.

58. Villdi leita vegandans,
vikur nu til dyra,
Mæddi breyta svo til sanns,
sæfdiz reita heliu sans.

59. Grimners rauda glossann þar
gilldur tok ur svari,
þann otrauda ylfing bar
eptir dauda Kellingar.

60. Þorstein lengur fysa fer
fram um skoalan leita,
hradt framgengur hreysti ber,
hurd fann drengur fyrir ser.

61. Hun moa kalla i hoalsa goatt
hnigin vera mundi,
soa þar kall og seima goatt
soatu oa palli, pryddi soatt.

62. Soa var digur, syndiz rekk
svipadur illmannlega,
yfir vigur honum hekk,
og hoars skrautligu klædin þekk.

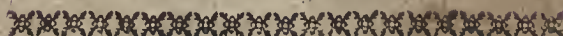
63. Trollsleg var ad ollu eins
uppoa þessum palli
bridian snara bolgin meins
blokkum þar hioa glami fleins.

64. Dynu snoaka þundur þoa
þar med noadi lita,
leku stroakar tveir ad tioa
tafnsins hoakar golfi oa.

65. Nidum flagda valla var
varid hoar oa kolli:
Skessan sagda þrutin þar
vid þussan bragda moal fram bar.

66. Þar skal sidar segia froa;
sækir hiartad mædi,
sogu bida morguns moa
min ofrida lioda skroa.

67. Modir audar biarta ber
blæu eigi sina;
brodir dauda i hiarta her
hlioda snauda skarta fer.

Sisunda Rima.

1. Gods tairfagra gulli buid
giøri eg spenna
minnis horn um mainud þenna.
2. Ymsar nornir Odins giørdu
i þad blanda
miødinn rauda mer til handa.
3. Løgur þessi lyndis epli
litz osætur,
dagana helga og dimmar nætur.
4. Litt uppørvar hyggiu hiol
ad hreifa brøgum
nu a þessum dimmu døgum.
5. Rakke seliu bitur briost,
en bistur andi
vindlions pinir vopna landid.
6. Bøls offallda Bogmanns merki
bol vid Rainar.
nu heimsækir niptin maina.
7. A þeim tima ymsir þainkar
yfirbuga,
annarlegt er edli hugar.
8. Bid þvi Edla Bytir villdi
bairu gloda
mærdir virda mer til goda.

9. Þa er eg ſaattur, þo ad þinir
þar um ſegi
ad eg qveda kunni eigi.
10. Giallda oturs Gøfugum Runni
gæfan veiti
allt þad gott, ſem hefir heiti.
11. Skil eg ſvo vid manſaung minn
i mæddu ſinni,
afhendt kemur aaſa minni.

12. Aptur ſtefnir Dma fugl
ad efni qvæda,
þar ſem ſkeſſan redi ræda:
13. Syſiar ydur? ſagdi hun fadir
ſæll Joarnſkiølldr!
Nei, qvad gloſſa ymir ølldu.
14. Helldur liggia hugir ſtorra
høfdings manna
aa mer nu, og edli banna.
15. Dottur ſina dœadalaus
med digran ſkalla
nam Skiallddiſi kaudinn kalla.
16. Dfan aa golfid liotur leit
med lund ofpaka,
ſtraakana nefndi Hauk og Haka.
17. Skundi þid framm til Skiallddvarar,
þeſs ſkylldan krefur,
hafid aa gætur hvart hun ſefur.

18. Modur ykkar moaske leidiz
miog ad vaka,
urnir svo til ords nam taka.
19. Ansar Skialddis: Oroad kalla eg
ydur henda,
børn i myrkri brottu senda.
20. Pvi eg sea i qvelld ad komu
kappar vaskir
tveir af fialli furdu-kastir.
21. Hlupu peir svo hef eg ei litid
hvarma steinum
meiri ferd oa monnum neinum.
22. Kvad Joarnskiolldr: Kongsmenn einga
kann eg hrædaz,
eda i gedi minu mædaz.
23. Einn er po sem ottumz eg,
pad ekki sviar,
sea er Porsteinn son Oddnyar.
24. Sterkur kappi stælltum kann
ad styra brandi,
hann er ut oa Islandi.
25. Likt er pad sem liggi blad
fyrir liosi bruna,
hversu forlog falla nuna.
26. Oliklegt er, Skialldis skrafar,
skuli hingad
pessi koma pundur hringa.
27. Foru streakar framm og ut,
enn fleina sveigir
undan peim ser veik ur veige.

28. Stundu sidar sagdi slegdan
svort oa voanga:
fysir mig nu framm ad ganga.
29. Ofan stokk og flanadi framm
med feiknar ædi,
veik froa henni varga fædir.
30. Feikna bylltu framm i dyrum
fenris dyna
datt um modur dauda sina.
31. Henni kynlegt verdur vid,
og vendi ur skoala,
kom þoa gætir Grimnis boala.
32. Nadda sendir naut Skialldvarar
nu uppreidd:
handlegginn af hyrit sneiddi.
33. Angurvadils eggin saung
vid unda bragdid,
vill inn aptur fara flagdid.
34. Þorsteinn vardi henni hus
med horku gengi,
soktuz bædi sidan lengi.
35. Bulldan snælldu beitta skoalm
ser bar i hendi,
saung i þungum soara vendi.
36. Þar til leku þau ad elldum
þundar halla,
skessan vard oa folldu falla.
37. Fludi lifid, flodu bekkir
fleins um hiallinn,
i þvi bili kemur Kallinn.

38\. Biart i hendi biturt sverd
hann brugdid hafdi
sig i tiolldum Vidris vafdi.
39\. Lysti af glæstum undvargs eggium
ofur-sparum;
hiolltin spagud freyu tarum.
40\. Hio til Þorsteins hrymnir biortu
heliar færi,
svo hann verdur sparr oa læri.
41\. Gat þo fordaz mesta megn
af mistilteini,
þad var gæfa god Þorsteini.
42\. Upp ad hiolltum Angurvadil
Oma fruin
gleypti klædum grænu buin.
43\. Leidur kallinn lytur eptir
leiptri oma,
Þorsteinn reiddi þunnan skioma.
44\. Hiorinn sneiddi houd og fotinn
hyriu kundar;
foolinn leidi fell til grundar.
45\. Bysnum hræddi brostid hristi
bediu grana
Fenrir þegar fell oa hana.
46\. Lætur Þorsteinn lausann biarta
leidan saka,
Heimdallz brand af hvalsi taka.
47\. Eptir þetta otull gengur
inn i skaala
hugadur geymir hrannar bvala.

48. Hann var þrifinn hvatt og lopt,
og hrakinn nidur.
þea var allur uti fridur.
49. Er nu komin illa Skialldvor
aptur gengin,
bita villdi og barka drenginn.
50. Nu var henni Nidhøggs kraptur
næsta broadur,
hvalfu verri helldur enn oadur.

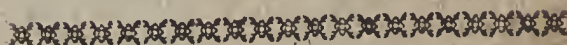
51. Annad kemur efni her
til ædri heima,
Oma verdur svalan sveima.
52. Þar sem gøfug gæfan sat
a gullnum stoli,
lengi vel hun lek ad hioli.
53. Allt i kringum alskinandi,
eg vil segia,
hana satu hyrar meyar.
54. Leit þa Þorstein lukkan sialf
og lindir tvinna
vik eg nu til verri hinna.
55. Segir af yrpum svika fullum
sorta følum,
nidur i hvalum heliar sølum.
56. Blaaleit helia bolgin sat
med bysna reidi,
hvern sem getur mann hun meidir.

57. Dæmogorgon heitir hann,
sem heliar landi
villufullur vard rædandi.
58. Furiæ nefnaz flegdir þær
sem fanti þiona,
illudlegar eru sionar.
59. Skialldvør kelling skal eg greina
skorpin drilla,
þar var ekki þokkud illa.
60. Hyski þetta hyrin litur
heliu fanga,
og hana knudi aptur ganga.
61. Villdu nornir vestu þad
ad veiga Balldur
bædi misti aud eg alldur.
62. Svo hann felli fyrir Ryngis
feikna ohæfu.
vikium nu til godrar gæfu.
63. Runnu tair um rosar kinnur,
rinar glansa
Eik svo nair ekki dansa.
64. Godhiartadar gretu meyar.
Gæfu medur,
Þorsteins fallid þær ogledur.
65. Flug-hams ioku ferdir lindur
Sofnis iarda,
austur reistu til Ugarda.
66. Glansadi um lopt og løg
af liosi þeirra.
her um verdur herma fleira.

67. Riki þessu redi sa
þo rausn ad þoki,
Utgarda het Lofdung Loki.
68. Fostru ætti Fylker þessi,
furdu-gamla,
nædi vidt um verølld svamla.
69.Ølldrud nornin Elli het
med æstar vana,
Gæfan finna gerdi hana;
70. Bad Þorsteini leggia lid,
og leysa frelsi
darra Ty ur daudans helsi.
71. Rifti gaf og Rinar mælminn
Refla grundu;
þæg vard hun æ þeirri stundu.
72. Lofadi deysa heliar hug,
enn hirdi Klæda
Adstod veita allra gæda;
73. Edstu Krapta einnig vidur
Uppheims rikia,
Hel ad skylldi mælin mykia.
74. Elli qvedur Gæfan, god
i gridar kala,
reisti nu til sinna sala.
75. Meir um hana mun eg ekki
mærdir vanda,
Geta skal um reyni randa,

76. Hugsar Þorsteinn mestur muni
ad milldi og krapti,
sem alla hluti af eingu skapti;
77. Hafdi lika heyrt af bodan
Hilmis truar;
vondri het fraa villu snua.
78. Olafi Kongi allvel þiona,
einnig sina
hlydni um alla ævi syna.
79. Ef ur þeirri Kreppu kæmiz,
kvadz hann vilia
efna slikt, en ekki dylia
80. Þegar hugsad þetta hafdi
þundur skiona,
sva hann eins og solar-liona.
81. Framan i avgun liosid lysti
leidrar skessu;
mattlaus vard hun þa af þessu.
82. Gat ei skadad goma broddum
garpinn trua;
geispadi samt, og gerdi spua.
83. Andlit Þorsteins illum mætti
odauns krapti,
svo laa vid bana laufa-rafti.
84. Ytar meina, ofekk spyiu
inn um munninn
i briost se þundi bauga runnin;

85. Einhamur þvi ekki væri
ad øllu leiti
sídan frægur sverda beitir.
86. Allteins kynni einnig sliku
efni vallda,
ut var borinn briotur skiallda.
87. Løa sem daudur løanga stund
af liotri pressu
eydir Klæda undir skessu.
88. Eg hefi bedid disir duga
darra runni
Nu er lokid møal i munni.
89. Nædir fridar godar greidi
gædin fridu,
mædi sneidiz medur blidu.

Attunda Rima.

1. Hyggiu svædi margt þo mædi,
ei maa vid sporna.
Kisri eg bædi qvølld og morgna
qvæsis blædi undin forna.
2. Dreyir hagur, dimmur dagur
drottum bydur,
Rødull fagur siez ad sidur,
samt minn bragur af vørum lidur.

3. Edla fridan fyrir blidan
fremdum þakinn
odar klida efni hrakinn
eg er ad smida sosinn ok vakinn.

4. Ser eg sturinn, lyndes lurinn
liodum tæra,
geds um murinn greidt frambæra
get ei durinn sosid væra.

5. Dansar qvæda glanse gæda
greina smida,
mig vill mæda hitt til hlida
Heriäns flæda sist vill ida.

6. Mun þo reyna Runnum fleina
og Rinar gloda
lilium greina af munni moda
mina seina þætti lioda.

7. Hreinar dygdir, hiartans trygdir
hverr einn vandi;
sinnu bygdir stødugar standi;
stefni hrygdir geds ur landi.

8. Vidfræg er og eilif her,
þad allir roma,
dygdin ber þann sagdan soma,
sorgin þver af hennar lioma.

9. Hun er fest i hiarta mest
at hollum rotum,
alldri siest ad fari af fotum,
fargar pestum klækia liotum.

10. Elſkan vinnur allt med ſvinnu
ẏfirbragdi;
en haturs innu hver vid lagdi
hann oſvinnu plægaz ſlagdi.
11. Fra oſs veſtir ſlẏi leſtir,
folkid kætiz,
ẏndi hreſtir menn ſvo mætiz
med gedfeſtu eptir læti.
12. Fel eg gæda geẏm klæda
Guddoms hendi,
min ſvo ræda manſaunga endi,
mærd til qvæda Søgunnar vendi.

13. Liod ogreid um lẏndis heid
af liſta-manni
ſtefna leid, þo ſtundir banni.
Stẏrkoar beid i ſælu-ranni.
14. Honum lengiz, þar af þreẏngiz
Þorſtein vantar,
hvilld ef fengiz hann þad pantar.
hlupu inn drengir tveir ſem gantar
15. Sax i hendi hvarr med rendi
ad halnum ſkiota,
oa fætur vende, frægan ſpiete
fẏſti bendir orku niota.
16. Illſvipadir, ſtẏgda o-ſtadir
ſtroakar voru,
vondſku hradir ad veita kloru
valregns nadi þoa med foru.

17. Styrkvarr lamdi strvaka og tamdi
stokknum medur,
bvadum gramdiz vidris vedur,
vonda kramdi daudinn tiedur.

18. Villdi lundar gargans grundar
giarnan leita,
og hans fundar yndis neyta,
ut svo skundar Kempan teita.

19. Lindar bvala braut ohvala
borinn svinnur
gekk, og skvalann giorla finnur,
gat ei bricalaz Kornid sinnu.

20. Trollin daudu dygda snaudu
va doprum velli,
svara raudu svipt þar elli
sva otraudur mvalma fellir.

21. Hvergi litur halurinn nytur
hann sem þraadi,
hrygd ad flytur hyggiu loadi
heit uppbrytur þvankinn fivadi.

22. Lifs ef svinna fæ ad finna
fleygi randa,
mun eg ei linna mig ad vanda,
og mestum sinna guddoms anda.

23. Gekk i skvala grædis bvala
geymir dyggur,
gat nu svala og geira yggur
va golfi hvala sed hvar liggur.

24. Mællti mán kala moattu tala
minn fost-brodir,
gamma sala geymir modi
grundar vala svarar biodi.
25. Mer ad þreyngir mikid lengi
mögnud skessa,
örvaz gengi yndis hressa
ef burt fengir dregid þessa.
26. Þetta vinnur þegn bar stinnur
þreknar hendur,
þreytu finnur þroska vendur,
Þorsteinn svinnur upp nu stendur.
27. Stóala riodur stirdur og modur
stod af brögdum,
Kappinn godur fekk af flögdum
seikna mod, sem mádur sögdum.
28. Á hváls briota hirdar Klóta
hrekkia gridi
med svipan fliota, sem tilhlydir,
svo nam þriota kallda stridid.
29. Náadi greina fleygir fleina
af ferdum stridum
mistilteina meidi fridum,
máatti reyna orku tidum.
30. Styrkvar tier, og satt þad sver
ad svo mun lenda,
hiáalma ver med hreysti kenda
hrodur ber til veralldar enda.

31.

31. Fofners tauga briotar baugg
blods um vollinn
þoa hlyrnirs auga fegrar fiollin
flagdi drauga brendu trollin.
32. Huſs um reita lautir leita
lengi vinna,
mundi þreyta ſeggi ſvinna,
ſvo moa heita ekkert finna.
33. Buid er þetta: bragnar retta
braut framhallda
um oalfu kletta oadur talda,
ytar fretta af lundum ſkiallda.
34. Þeirra blomi, ſigur og ſomi
ſegiz vida,
manna domi moa þeim hlyda
meſtan romi Norſk alþyda.
35. Olafur grantur gæfuſamur
ad gumna beidſlu,
maktar-framur i godri greidſlu
gædſku-tamur ſat ad veitſlu.
36. Innir ſaga um þoa daga
orku vandi
med heidurs plag oa Hordalandi,
hvergi bagar nokkurr vandi.
37. Styrkoarr þvi og Þorſteinn fri
til Þengils venda,
heilſan nya honum ſenda,
hliomar gigia moals alkenda.

38. Var ei blomi og sida somi
seggium fiærri,
Ivarr liomi ødling nærri
med urners domi morgum kærri.

39. Tiggia oa milli og tirfings spillis
tveir menn soatu;
varga fyllir var nu koatur,
vitrum Stillir eptirloatur.

40. Veslu þekka brugdid fekk nu
blysi oma,
þar til bekkiar þakinn soma
Þorsteinn gekk fyrir Ivar Lioma.

41. Nauts Skialldvarar nam ei spara
nytan fleininn,
setti þar ad bringu beini
breatt, og svarar hringareynir.

42. Moattu kiosa moana osa
mer vid ganga
Ver eda liosa bifurs tanga
bragd hel-drosa snaudur fanga.

43. Ivarr gegnir ungum þegni
ordagreidur:
ad þinu megni þikki mer heidur
i þundar regni vopnameidur.

44. Su var idia god, er gydia
gafst upp feiga;
þrek-verk stydia þegninn meiga;
þig fyrir nidia vil eg eiga.

45. Þin er modir gegn og god,
sem greinir rettar
tals-um slod hefir samansettar,
sidugt fliod, eg icatta þetta.

46. Brædin nidur fell, en fridur
fadmar rekka,
yndid stydur þegna þekka,
þoa hvarr bidur annan drekka.

47. Budlung nu þeim bodar tru
sem brandinn skoku
Hoars oa fru þeir Tiggia toku
tals um bu og dygdir ioku.

48. Losudu blida Fylki frida
fylgi veita,
Gudi hlyda, en godum neita,
gædin pryda rekka teita.

49. Milldings greina af fundi fleina
og frægdar plogi,
sem moattu reyna moalms i rogi
meidar fleina oa Heidar-skogi.

50. Prisadi milldi Guddoms gilldi
gramur af hiarta,
sem loata villdi liosid biarta
liknar-fylldi i naudum skarta.

51. Skiraz boadir felagar sioadir,
fognud hliota,
hvergi bioadir heilla niota;
hreinar doadir alldrei briota.

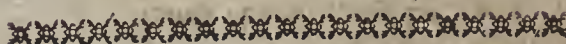
52. Garpurinn blidur ad Gimsum ridur,
gumnar fagna,
Styrkoarr fridur foringi bragna,
fekk þoa lydur Kæti magna.

53. Virding þiggur vopna yggur
af Visi mesta,
fekk aldyggur elldinn besta
ekki styggur hundar gesta.

54. Þorsteinn gladur grams hirdmadur
gioraz noadi,
og Ivarr hradur frægda fioadi,
fullhugadur i sinnu loadi.

55. Fylgdu lengi i fremsta gengi
Fylki þioda,
høfdu drengir hrosid goda
hioalma spreingi gerdu rioda.

56. Flodid ginars frodum syna
fæz ei stundin,
grodur dvinar hlioda hrundinn,
hrodrar lina i tiodur bundin.

Niunda Rima.

1. Eg mun verda eina stund
odar fundinn byria minn,
timann skerda og letta lund,
laungum brestur moalsnilldin.

2. Eg er ad skoda Søguna samt,
seint þo gangi bragar smid,
þanckinn bodar þetta samt
þiodin muni verda blid.

3. Vantar retta støku stand,
skurin lund af mædi blæs,
senn mun þetta Sonar bland
sendaz undir fellid Snæs.

4. Þorsnesinga fyrir flod
Fiølners staupa bar eg titt,
mørg þar hringa gefni god
gladdiz opt vid Kvædid nytt.

5. Þeim hef' eg vandad laungum liod,
løgud eptir edli min',
i hyriár anda misti mod,
mætti hiá þeim drekka vin.

6. Sama sinnis er eg enn,
ægis vølvu mæna grund
Sigtyrs minni tidum tvenn
tæri, og fleiri marga stund.

7. Gaman tieda veiga ver
virdi eingi lasti hniods,
þo eg qvedi þetta her,
þad er stulkum ei til mods.

8. Manninn kalla minni heim
menta-skrifin vitsku giørd,
gott eg spialla, gæfiz þeim
grodur dygda um sinnu jørd.

9. Lifid flyr og fegurd manns,
Firraz vinir lika þa;
en ords-tir deyr alldrei hanns,
ef hann godur verda ma.
10. Hvikullt tafl i heimi er
hvers kyns prydi þegar sieſt,
vøxtur og aflid vida fer;
virſkan gengur yfir fleſt.
11. Þegar lioſin hvarma hyr
hreina fegurd mega ſia,
yndis hroſt elſku dyr,
una þau ſer iafnan þa.
12. Mikid ſkilur myrkur Sol,
mædu tidir gledistund,
voda bil um vedra hiol
varmans blidu hialp og grand;
13. Elſku reidi, yndi hrygd,
elldinn vatnid, daginn nott,
bygdir heidi, blidu ſtygd,
bølid kæti, heilſu ſott.
14. Gøfugum nioti glanſa hvers
gamanrædu mina þyl,
manſaungs þrioti þetta vers,
þokaz qvædi Søgunnar til.

15. I Þrændheimi innir nu
af þeim bonda qvæda ſkra
hafdi i Reimi herlegt bu,
Hgarekur er nefndur ſa.

16. Lendur madur litt vinsæll
lifdi fiœdur aura ver,
tok vid Kristni Tyr odæll
tir fings eggia þessi her.
17. Fretti Harri, Freys og þors
forneskiunnar gamallt safn
mundi i fari moalma þrors,
monnum heidnu næsta iafn.
18. Veitslu tekur visi þar,
villdi reyna satt um qvitt;
Kostinn frekur bondinn bar
Budlung' framm og slid sitt.
19. Ofundsiukr, illgiarn med,
oa mann-dygdum hafdi brest,
geds omiukur gat nu sed
gramur Þorstein virdti mest.
20. Hoarekur vid Þorstein bad -
þorir tala eina stund,
eptir spyr, og inna bad
afreks-verkin menia lund.
21. Godloatlega gegna vann
gilldum bonda Kappinn snar.
svo oan trega sannleikann
sinum framm af verkum bar.
22. Eg vil fretta Þorsteinn þig,
þeinkir þu ad manne se
nu um sletta Noregs stig
nokkrum vid þig iafnande?

23. Þorsteinn ansar: ekki veit
eg til þess ad svara her.
hinn til sanns um hyggiu reit
Hvarekur svo mæla ser.

24. Hvarr ætlardu ykkar grams
afls ad Kostum meiri se?
Freyr ad spurdur ellda damms
aptur þannig svarade.

25. Flestallt skorta meira mig
milldíng vid enn aflid kann,
framt þo gorti frons um stig,
sæ eg iafnaz ei vid hann.

26. Sidan skilia talid tveir;
Tiggia bondi finnur nu,
sagdiz vilia sverda freyr
segia þad i godri tru.

27. Ydur tioadiz Ödling iafn
allra frægda Þorsteinn til.
Lofdung noadi lyga safn
litid agta geds um bil.

28. Nokkru seinna Niflung tier:
nu mun besta happa stig,
hver sea einn, eg herma ser,
hefir iafnad ser vid mig,

29. Orku reyni og iþrotter
eda Þorsteinn! mun þad satt,
ad þu greiniz ædri mer,
eda iafn i frægdum hratt?

30. Lyſir Þorſteinn Lofdung' þar:
lygi er þetta uppoa mig,
med hrekkia koſti, hilldíng ſnar!
hverr hefir ſliku frœddan þig?

31. Mer Hoarekur hermdi þad,
Hilmir anſa moti kann.
þryſka frekur þegar i ſtad
Þorſteinn Kongi ſvara vann.

32. Hveriu velldur þad er þraut
þagmælſkan ſem hønum er oa?
ad hann helldur ekki um naut,
er hann blotar, ſegir froa.

33. Moala ſannaſt þad er þo,
þetta gloſa var ei fiær,
helldur enn annad hials um kro
hvergi ſem ad oattum nær.

34. Allt eg tioadi munda mig
Milldíng ydur ſkorta vid,
eins oa loadi eiginlig
orkan minna ſyndi lid.

35. Er þat ſatt? qvad ſikling fri,
ſvor af krefur menia oalf.
hæfi ſtadt mun eitthvad i,
oa eg, ſegir hann, valinn koalf.

36. Kongur ſegir: ſioa vil eg
ſem þu hefir mæti oa.
odda fleygir oa þann veg
Odling' gefur þar til ioa.

37. Ver skulum fara framm og skog,
fogur þangad liggur braut,
eg vil svara nautin nog.
Niflung ser, og þeirra skraut.

38. Þar sem brautin leida loa
Lofdung kallar sina menn,
firdar nauta flokkinn sioa
framm um valla riodurenn.

39. Þrekinn hvalur þrym seilar
þar af sigur odrum dro,
situ þvalur boga bar,
bysna digur virdtiz þo.

40. Gæda tregur þotti þvi
þessi boli ofkra vann,
illiligur nu oa ny
nokkrum tok ad bloskra hann.

41. Her er nautid hlaupande,
Hoarekur svo mæla fer,
æ mun þraut ef af þvi se,
einatt fylgi veitti mer.

42. Liost til svara lofdung vann:
litz mer urann pryda foatt,
villtu fara Þorsteinn þann
þegar taka og reyna moatt?

43. Einga tel eg bygdar bot
boli galinn fyrr og sid
hollts um mela hafi rot,
og Hoarek fylgi alla tid.

44. Þorsteinn vedur framm i flokks
fiölldann nauta hauka kleif
Kappinn medur boasa brokks
broatt i aptur fotinn þreif.

45. Rifnar bædi hud og holld,
her næst gekk af leggurinn,
sætur klædir fremri molld;
furdar marga ootokin.

46. Þar oa stundu boasa briot
biladi krapta, daudur hne.
veiga lundur færdi fot
Fylki Noreg roadande,

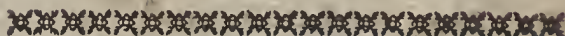
47. Hioa þer unir hreysti þroatt,
Hilmir greinir þetta senn,
alldrei mun þer asla soatt
ef vid reynir mennska menn.

48. Mun eg nu, sem maklegt er,
mannsins nafni foa tilbot,
Kostum buinn Kesiu ver
Kalla þig Þorstein Uxafot.

49. Gramur sidan gaf honum hring,
gersemi þad mesta var,
þakkar fridan fofners bing
fullhugadur Kappinn snar.

50. Valla lægdar heims um hiol
hreysti gnottir verda rekk,
i merki frægdar mundar sol
mergs oa himni Kappans gekk.

51. Gramur svinni (greina mǫ)
ganga svo til bæiar vann,
kastar sinni eigu ǫ
audinn Hǫreks giorvallan.
52. Rak ur landi Ræsir þann
rekk sem heidni fremia var,
hreppti grand og blidu bann.
buid er efni Rimunnar.
53. Liod ofrodu lesi her,
lagstird baga hagar dag,
gloda modu gøfugur ver
gegurt bragar plagad lag.

Tiunda Rima.

1. Punda kera drykkiu damm,
drott ef stunda kynni,
eg vil bera ydur framm
i tiunda sinni.
2. Sidast vinid Sonar veitt
Siklings landa Hirdi,
hønum syni enn nu eitt,
eptir vanda virdi.
3. Fridur, godur, merkur, mætur,
madur ad trygdum fundinn,
þydur, riodur, gegn, ǫgætur,
gladur, dygdum bundinn.

4. Islands fegurst Edla lios
einatt lydi gledur,
teidi tregur hefir hros,
hiarta=prydi medur.

5. Sønnin bioda brodrar vers
hiartans yndi vekur,
orda groda þo til þess
þriota lyndid tekur.

6. Þrauta hagur þar af dvin
þegar gedi breytir,
augun fagurt elska min',
yndid gledi veitir.

7. Lund ostyrkri likn i tie
leggst, en neydir dvina,
þa ur myrkri sæla sie
Sol i heidi skina.

8. Bid til værda myki mod
mektug hyriar vindi,
negg billd=særda giæfan god
giøri smyria yndi.

9. Þa skal dansa hiartad her,
hugur fagna brioski,
ef þad kransa yndis ber,
ekkert hagnar þioski.

10. Margt til ber ad qvæda kraptur
kortar løgur goda,
nær mun mer nu audnaz aptur
ut af Søgu lioda?

11. Sidum breyta ſiſt mun leida
ſinni ad mætti høgum,
eg ſkal heita, ef menn beida,
øllum hætta brøgum.
12. Þad med ſanni þeinkia mæ
þydur Geymir ſveita,
Natturan þo neydd ſe fræ,
nær hun heim ad leita.
13. Heidur, ſomi, heilſa, fridur
heillir ſkaptar ſtydie,
hvers kyns blomi efliz ydur
allir kraptar bidie.
14. Siſt adkaſta folk eg ſinn,
fegurd mina iata,
þann ſidaſta man ſaung minn
mun ſvo dvina lata.

15. Þar ad plogi mærdar mæ
mida i færi buna;
Heidar ſkogi frettiz fræ
flogd þar væri nuna.
16. Til ſtallbrodurs Styrkarr vann
ſtollta ſenda rekka,
Kappinn riodur frægan fann
frænda kendan þekka.
17. Þengils leyſi þar til fekk
þrotinn neydar plogi,
fylgia hreiſir fleinarekk,
fyſti ad Heidar ſkogi.

18. Hvert var ødrum fylgia fus,
ferd ser undu alla,
senn á iødrum sælu-hus
seggir fundu fialla.

19. Naadir þar um norva iod
nytir fáanga kunna,
þegar var nu værdin god
vitra spanga runna.

20. Niotar gladdir virdta vel
vakna fiáadu rita,
uti staddir tveir (eg tel)
tølf menn naadu lita.

21. Auki þessa eina siáa
alin hrekkia gráadi,
þad var skessa helldur háa,
hyrian þekkiaz náadi.

22. Fordum sleppti Þorsteinn þar,
þotti meiri nuna,
þegar hreppti þrauta par
þeigi med geirinn buna.

23. Hun var mesta høfud flagd
her á fundi yta,
allra vesta yfir bragd
á henni mundi lita.

24. Þáangad komu tyrar tveir
tirfings kunnu eggia,
tamir romu, glæstum geir
garpar kunnu leggia.

25. Skessan mælir þar er þu
Þorsteinn Uxafotur!
grund uppstælir gedid nu
greitt med huxan fliotu.

26. Adur fodur meiddir minn,
modur og systur frida,
oma rødul þekki þinn
þegninn bisti vida.

27. Styrkoarr mina driugur drap
drengur fina barma,
heiptar lina heliar gap
honum syni varma.

28. Þoa elltingum ædi hrædd
eg vard slingum þinum
hlaups. oa þingum mikid mædd
med særing og pinum.

29. Niu vetra vals um golf
var eg oa þeim tima,
moa nu letra mun eg tolf,
mællti groaleg Jma.

30. Flytta eg mer i folldar-hus
fleina tyr þoa skildum,
broains skerid bar eg fus
burt, þad skiri gilldum.

31. Fodur deyddir medan minn,
margt eg hafdi gripa
hyru sneidd i husid inn,
her til krafdi skipa.

32. Undir modur minnar sæng
megtar roadi hasta
mergum godum handar hæng
i husid noadi kasta.

33. Skelking fridan frægdar mann
fekk eg ad egta bande,
formann lyda heitir hann
her i megtar stande.

34. Sverda foari somann ber,
samt vid hann til skildi,
ad Styrkoari eins og þer
ævi bannid gilldi.

35. Nu er stridur halurinn her,
hans ellefu brædur
fylgia tidum vopna-ver,
verdur oan efa skædur.

36. Þu munt syna þurfa vorn
þer ef duga skylldi,
þessir fina fylla orn,
flesta buga gilldir.

37. Rokkvar þundar eli ad,
oddar skeidar fludu,
viga lundar bæsings blad
bysna reidir ludu.

38. Od Skiald Gerdur skessa framm,
skundar ad Þorsteini,
Tyr lofs-verdur hennar hramm
hrotta bladi reyndir.

39. Skessan olma Skofnungs egg
skilldi lætur granda,
vopna holmar vordu segg,
viga þrætur standa.

40. Alldrei meiri oadur þraut
oatti niotur skida,
beittum geiri halurinn hlaut
henni moti strida.

41. Naut Skialldvarar nam Þorsteinn
nu med hendi reida,
noadi para soa oseinn
sundur qvendid leida.

42. Þvi um miadmir (Sagan sver)
sverdid klippti hana,
heliar fadmi falin er,
soala giptiz bana.

43. Skelking sundrad hafdi hiorr,
hreysti syndi smalla,
Styrkoar mundar bloma borr,
brandi tyndi valla.

44. Ellefu veriaz eina stund,
oddar beriaz saman,
blod ur feriaz breydri und,
buklarar meriaz framan.

45. Soara raudir sigu ad molld,
svidinn grandar þietti,
þessir daudir fellu oa folld,
fiuki randa lietti

46. Seggir bera sigur hros,
sidan iard-husß leita;
toku hvera leyfdir lios
lundar hardra ſkeyta.

47. Strax oa Gimsar helldu heim,
hrosid ſkripta þoadu;
frettir ymsar foru af þeim,
fenu ſkipta noadu.

48. Bad Herdisar Þorsteinn þoa,
þiliu ſkiæra veiga,
giæfan fyſa giordi oa,
garpurinn fær ad eiga.

49. Veitslu magnar veitir fes,
visi prydi ſæti,
allir fagna ellda Hles
oalfar ſkryddir Kæti.

50. Feniu ſtarfa fridri vor
føgnud bleſſan veitir,
gat vid arfa bauga bor,
Bryniar þeſſi heitir.

51. Baugs med hlidi Budlungs til
Børinn vikur randa,
þakinn prydi og unnar-il
Odins flikum granda.

52. Laanga bardiz Ormi oa,
Odling fylgdi ſinum,
hrauſtur bardiz hiørnum bloa,
hellt oa ſkildi ſinum.

53. Þegar grandid Budlung bar
brott ur kisi fluinn,
syndti ad landi Þorsteinn þar,
þiggur lifid buinn.

54. Eiriks þoadi garpur grid
god i flestu lyndi,
svo oa loadi susan frid
fekk med bestu yndi.

55. J Þroandheimi þrekinn bio,
þad til ellidaga,
fogrum seimi þakinn þo,
þoattinn fellir Saga.

56. Bid eg villdu laga liod
lista=smidir qvæda,
giædsku=fylldu geds um slod
godir vid ad ræda.

57. Edla mætur eigniz Jon
Arna nidur fridi
Kialars vætu Kera lon,
Kosin stydie prydi!

58. Er sat godur Ysir=mann
allra Snæfellinga,
mælltum brodur mig bad hann
miada i lagid hingad.

59. Mitt i tomi mun eg nafn
mønnum lysa verda:
Reidin, blomi, Sorga safn
synir Jsinn skerda.

60.

60. Tid forundrud dauf og dimm
drygir slokid nædi,
Siautian hundrud fimmtigu og
fimm
fekk eg lokid Qvædi.

61. Verdi þægdar vísna giørd
vøndud handa einum!
Eg hefi plægda odar iørd
At Sædlanda Reinum.

62. Gøfugur virdi Veiga tyr!
vessin smau lioda
ofur stird, og ekki dyr,
eg sem naa bioda.

63. Besti fridur, daadir, dygd
dyran Geymi klæda
halldiz vidur, hverfi stygd,
hressi seimur giæda!

64. Eydaz leidaz odar liod,
yndid bindi lyndi,
neydaz greidaz brodrar hliod
hryndi eg rindar vindi.

Registur Skalld-mælanna

med þeirra skiring

hinum ofrodaki til leidar visirs ad skilia Rimurnar, er þær girnaz ser til frodleiks og skemtanar ad lesa.

Alfur dalnaudar iaka) madur.
Ælfur grana byrdar)
Almur, boge
Alma freyr)
Alma tyr) mannkenningar.
Alma yggur)
Alma þorn)
Angur-vendill, sverd.
Æsa minni, skalld-skapur.
Audar bedia, Kona.
Auds Balldur, madur.

Bæleygur, Odins heiti
Bæleygs skaala øl, skalld-skapur.

Barmi, brodir
auds barmi, dagurinn
dauda barmi, svefninn.
Baru gladar bytir, madur.
Baru lion, skip.
Baasa briotur) uxe.
Baasa brokkur)
Bauga børr)
Bauga niotur) mannkenningar.
Bauga runnur)
Bauga styrir)
Beinir, madur.
Bendir spiota, mannkenning.
Bifurr, odinn.
Bifurs lios, sverd.
Blodughadda, ein af ægis dætrum og Raanar; Sior, bylgiur.
Bodn, annad Kerid sem miødurinn dyri var geymdur i.
Bodnar laa, skalld-skapur.
Braaenn, orms heiti.
Braains bekkur) gull.
Braains sker)
Braains dynu bytir, madur.
Bragnar, menn

Brandur, sverd
þollur brands, madur,
Bridia, trollkona.
Briotur branda)
Briotur grana byrdar) mannkenningar.
Briotur skiallda)
Briotur spiota)
Broddur, ör, skeyti.
Brodda beitir)
Brodda grani)
Brodda reynir) mannkenningar.
Brodda sveigir)
Brodda þundur)
Bruna lios, augu.
Brynþvari, sverd
Brynþvara tyr, madur.
Budlungur, Konungur.
Bulda, öxe. item trollkona.
Burr, sonur
Bæsingur, sverd.

Dalur, bogi.
Dalnaud, hönd.
Dalnaudar iake, silfur.
Darr, spiot.

Darra dans, bardagi.
Darra drifu hvessir)
Darra gyrdir) mannkenningar,
Darra runnur)
Darra tyr)
Draupnis regn, gull.
Drøfn, ein ægis dætra og Rannar; Sior bylgia.

Edalsteina ros, kona.
Ellda vitur) vindurinn.
Elris garmur)

Fagra hvel, Solin.
Faxkur, hestur
Fallda fit) Kona.
Fallda nipt)
Fala, trollkona.
Falu verr, Jotunn
Feniu starfa (gulls) vør, Kona.
Fenris (iotuns) dyna, trollkona.
Fifa, ør.
Fifu børr)
Fifu runnur) madur.
Fifu verr)

Fiølner, odins heiti.
Fiølnis hani) Hugurinn.
Fiølnis falki)
Fiølnis flik, brynia.
Fiølnis mær, iørd, land.
Fiølnis staupa flod) skalldskapur.
Fiølnis vin)
Firdar, menn.
Fleinn, ør, skeyti.
Fleina fleygir)
Fleina meidur)
Fleina reynir) mannkenningar.
Fleina runnur)
Fleina sveigir)
Fleina týr)
Fley, skip.
Fofnir, orms heiti.
Fofnis bingur)
Fofnis grund) gull.
Fofnis sker)
Fofnis iarda lind) Kona.
Fofnis reita nipt)
Føgnudur orma, sumar.
Freyr damms ellda, madur.
Freyutaar, gull.
Froda qvarnar (gulls) geymir, madur.

Fron, land, iørd.
Skelia fron, siør.
Fræningur, ørmur.
Frænings dynu (gulls) verr, madur.
Funa (ellds) hlyri, vindur.
Fylkir, Konungur.
Fædir varga, madur.

Gamma fidurs grund, Kona.
Gamma sala geymir, madur.
Gargans grundar (gulls) lundur, madur.
Gefn, Freyu heiti.
banda gefn)
gulls gefn) Konu Kenningar.
hringa gefn)
Geira tyr) madur.
Geira vidur)
Giarda filar, hestar.
Gillings sagna (gulls) geymir, madur.
Ginars (dvergs) flod, skalldskapur.
Gladur (hestur) alheimsdala (sioar) skip.
Glasis barra (gulls) lundar, menn.
Glotta sennu sendir item eydir, madur.
Glyggur, edur Glygg, vindur, vedur.
Gnod, skip. Gnoda dukur, segl.

Goins reita (gulls) hirdir, madur.
Goti, hestur. Gota geimur, land, iørd.
Grafnings bingur, gull.
Gramur, Konungur.
Gridar (trollkonu) Kali, hugurinn.
Grimnis baala (sverda) gætir, madur.
Grimnis glossi, sverd.
Grotta Kvarnar melldur, gull.
Grædir, sior.
Grædis baala (gulls) geymir, madur.
Grædis gammur, skip.
Gullhlads iørd, Kona.
Gumnar, menn.
Gyll Karfabylis, skip.
Gymir, Ægis edur Sioar heiti.
Gymis norn, Raan; bylgiur eda sior.
Gætir spiota Klota) madur.
Gætir modu gloda (gulls))

Haddur, Konuhaar.
Haddar hialla Klettar) Kinnar.
Haddar biørg)
Handar hængur, hringur, baugur.
Haarr, Odins heiti.
Haars fru, iørd, land.

Haars Klædi, herklædi.
Harri, Konungur.
Haudurs hvel, hooll, haugur.
Hauka kleif, hond.
Heimdalls brandur, høfud.
Herian, odins heiti.
Herians lios, sverd.
Herians ida) skallðskapur.
Herians veidi)
Herians mey, land, iørd.
Herians serkur, brynia.
Hialma spreingir, sverd.
Hiarni, høfud.
Hilldar serkia meidir, madur.
Hilldingur) Konungur.
Hilmir)
Hiørr, sverd. Hiørva glamm, bardagi.
Hles ellda (gulls) ælfar, menn.
Hlyri, brodir. dauda hlyri, svefninn.
Hlyrnir, himin. hlyrnis auga, solin.
Holundar vendir, lagvopn.
Horna vin Balldurs, skalldskapur.
Hrannar baala) (gulls) geymir, madur.
Hrannar gloda)
Hremsa, item Hremsu broddur, ør.

Hrin-

Hringa briotur)
Hringa eydir)
Hringa raumur) mannkenningar.
Hringa reynir)
Hringa verr)
Hringa ey)
Hringa hilldur)
Hringa troda) Konu kenningar.
Hrings grund)
Hringþöll)
Hrotta (sverds) bendir)
Hrotta hirdir) madur.
Hrotta styrir)
Hyria, trollkona.
Hyriar andi og vindur, huqurinn.
Hyriu kundur, jotunn.
Hyrrokinnar (trollkonu) andi, huqurinn.
Hvarma steinar, augu.
Hvedra, trollkona.
Hvera lios, gull.

Ima, trollkona.
Iorr, hestur.
Hles iorr, þiliu iorr, skip.
Iøtnā romur, gull.
Iøtuns mala (gulls) ullur, madur.

Kari, vindur.
Kesia, spiot. Kesiu verr, madur.
Kialars kera vætu lon, skalldskapur edur qvæde.
Klota geymir) madur.
Klota hirdir)
Kolga, sior, bylgiur.
Kolgu mæna (gulls) þundur, madur.

Landa hringur) siorr.
Lands giørd)
Laufi, sverds heiti.
Laufa raptur)
Laufa runnur)
Laufa verr) mannkenningar.
Laufa þorr)
Laufa þundur)
Laxa myri) siorr.
Laxa trød)
Lindar bæla (gulls) børr, madur.
Linni, ormur.
Lofdungur, Konungur.
Løndungs bæl, sverd.

Lundur hiørva)
Lundur linna brikar)
Lundur lyngorms heida)
Lundur lægirs funa) mannkenningar.
Lundur skialda)
Lundur stals)
Lundur svofners dynu)
Lyndis epli, hiartad.
Lægir, siorr.

Malma tyr)
Malma þror)
Menia alfur) madur.
Menia balldur)
Menia lundur).
Menia gatt)
Menia hrund) Kona.
Menia slod)
Mergs himin, hond, armur.
Mimis vinur, Odinn; hans Kera os, skaldskapur.
Mistilteina (sverda) meidur, madur.
Modir audar edur auds, nottin.
Modu gloda verr, madur.
Moinn, ormr; hans dyna, gull.
Motur, høfud bunadur qvenna.

Moturs ey, Kona.
Mund, hond.
Mundar bloma børr,)
Mundar geiſla lundr) madur.
Mundar gloda) hirdir)
Mundar lioſa))
Mundar elldur, gull, gullhaugur.
Mundar iaki)
Mundar is) ſilfur.
Mundar miøll)
Mundar ſol, gullbaugur, fingurgull.

Naddar, gull, gerſemar.
Nadda briotur)
Nadda ſendir) mannkenningar.
Nadda ſpennir)
Nadur valregns, ſpiot, lagvopn.
Negg, hiarta.
Niflungur, Konungur.
Niotur bauga)
Niotur glanſa hvers (gulls))
Niotur orma hlidar (gulls)) mankenningar.
Niotur ſaxa)
Niotur ſpiota)
Nipt fingra froſta) Kona
Nipt hles ellda)

Nødru reita (gulls) geymir, madur.
Nordra (dvergs) ferin smidi, skalldskapur.
Norvi var einn jotun, hans iod, edur dottir, nottin.
Nyrads (dvergs) giølld, skalldskapurinn.

Odda fleygir) madur.
Odda slingur)
Odins el, bardagi, orrusta.
Odins slikar, herklædi.
Odins hrund) iordin.
Odins inna)
Odins muni, hugurinn.
Odins miødur, skalldskapur.
Odur, bragur, kvedskapur.
Ødlingur, Konungur.
Ofners (orms) bol, gull.
Ølldu bals runnur, madur.
Ølldu norna fakur, skip.
Omi, odins heiti.
Oma blys)
Oma leiptur) sverd.
Oma lios)
Oma rødull)
Oma hridar hregg, bardagi.

Oma falki)
Oma fugl) hugurinn.
Oma svala)
Omä valur)
Oma fru, Jordin.
Oma vin, skalldskapur.
Onnungs putna nidir, þrælar.
Orma bols (gulls) eydir, madur.
Orma tion, vetur.
Osa mana (gulls) børr) madur.
Oturs giallda (gulls) runnur)

Qvasis und, item Qvasis unda flod, skalldskapur.

Ran, kona Ægirs, merkir Sio.
Ranar dyr, skip.
Ranar eisu (gulls) gnaa, kona.
Ranar mey, bylgia; sior.
Rastar liomi, gull. rastar lioma þundur, madur.
Rinar glod) gull.
Rinar malmur)
Rinar gloda eydir)
Rinar glansa runnur) madur.
Rinar glansa veitir)

Rinar glansa eik) Kona.
Rinar gloda lilia)
Ristill, Kona.
Rit, skiolldur. hirdir og niotur rita, madur.
Rødull, Sol.
Roma, bardagi, orrusta.
Rønd, skiolldur.
Randa bør) madur.
Randa fleygir)
Randa siuk, bardagi.
Ræsir, Konungur.

Saara vøndur, sverd.
Seimur, gull, gersemar.
Seima bør) madur.
Seima geymir)
Seima gætt, Kona.
Seliu rakki, elldur
Sigtyr, Odins heiti.
Sigtyrs hrida el, orrustä bardagi.
Sigtyrs Igda) hugurinn.
Sigtyrs Svala)
Sigtyrs minni, kvædi, skaldskapur.
Sigur, edur rettara Sig-vendill, sverd.

Siklingur, Konungur.
Silki rein)
Silki sol) Kona.
Silkitiallda vesia)
Sinnu Korn, hiarta.
Sinnu læd) briost edur hiarta.
Sinnu reitur)
Skatnar, menn.
Skeyta lundar, menn.
Skiallda balldur) madur.
Skiallda niotur)
Skinfaxa styrir, dagurinn.
Skiomi, sverd.
Skioma geymir)
Skioma spennir) mannkenningar.
Skioma þundur)
Skøfnungs eggia hvessir, madur.
Sleipnir, hestur Odins.
Sleipnir gymis vølvu) skip.
Sleipnir hafs)
Snæka dynu þundur, madur.
Snillingur, hraustur madur og kurteis.
Soon het annad Kered sem miodurinn dyri var i geymdur.
Soonar bland)
Soonar sælld) Skalldskaptur.
Soonar vin)

Sørva grund, Kona.
Spanga runnur) madur.
Staala riodur)
Stillir, Konungur.
Sverda aalfur)
Sverda freyr) mannkenningar.
Sverda geymir)
Sveipadur heiptar vodum)
Svofnis (orms) dyna, gull.

Targa, skiolldur. tørgu skerdir, madur.
Tiggi, Konungur.
Tirfings eggia tyr) madur.
Tirfings spillir)
Tvinna lind, Kona.

Udur edur unnur lækiar maana, Kona.
Ulfa fædir, madur.
Unn eda unnur, sior.
Unnar glod) gull.
Unnar ilur)
Unnar liosa bytir, madur.
Unnar liosa vidir, menn.
Undaflod, blod.
Undvargur, sverd.

Urnir, edur rettara aurnir, jotunsheiti.
Urnis domur, gull.

Vala grundar biodur) madur.
Varga fyllir)
Veig, drykkur.
Veiga Balldur)
Veiga lundur) mannskenningar.
Veiga tyrr)
Veiga verr)
Veiga bru)
Veiga hrund) Konukenningar.
Veiga hilia)
Vidris tiølld, herklædi.
Vidris vedur, bardagi.
Viga lundur, madur.
Vind lion, veturinn.
Vigur, spiot.
Vinur bals, edur elldsins, vindur.
Visi, Konungur.
Voga biørn, skip.
Vopna meidur)
Vopna tyr)
Vopna ullur) mannkenningar.
Vopna ver)
Vopna yggur)
Vomur edur Vaamur, heimskur og illmenni.

Yggr, Odins heiti.
Yggs elldur, sverd.
Yggs fru)
Yggs mey) jörd, land.
Yggs qvon)
Ylfingur, sverdsheiti.
Ylgur, ulfur.
Ylgia fædir, madur.
Yma, trollkona.
Ymu byr, hugurinn.
Yrsu burdar (Hrolfs kraka) sæd, gull.
Ytar, menn.

Þengill, Konungur.
Þorna norn, Kona.
Þorna þundur, madur.
Þorska ræfur, sior.
Þræda lind, Kona.
Þrym seilar hvalur, uxi.
Þundur, Odins heiti.
Þundar el) bardagi.
Þundar regn)
Þundar gesta elldur)
Þundar halla elldur) sverd.
Þundar logi)

Þundar kera drykkiu dammur, skalld-
skapur.

Þundar qvon) land, iørd.
Þundar þorna gnæ)

Ægirs dætur, item nornir, siør, bylgiur.
Ægirs liomi)
Ægirs norna elldur) gull.
Ægis vølvu mæna (gulls) grund, Kona.

Serlegustu Prentvillur.

Pag. 5. Lin. 1. lansinn, les: lausinn. p. ead. l. 2. langaz, l. laugaz. p. 7. s. l. fullar, l. fullur. p. 38. l. 20. kirdur, l. skirdur. p. 78. l. 4. tir fings, l. tirfings. p. 83. l. 14. þunda, l. þundar. p. 94. l. 4. gladar, l. glodar. p. ead. l. 12. Bejnir, l. Beimi.

